

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

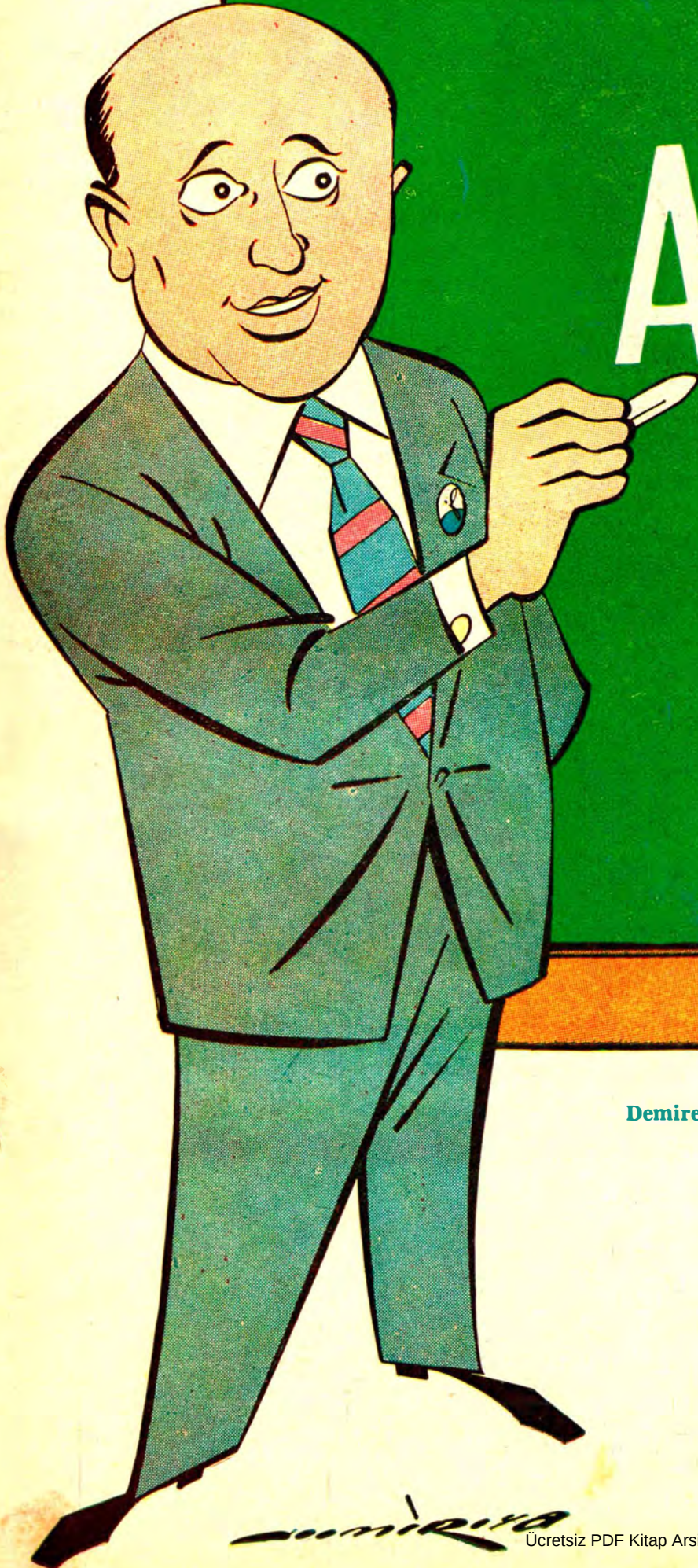
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKI

Demirel — İki nokta arasında en kısa yol,
doğru yoldur... Doğru yoldan
ayrılmıyacağım!

Demirel

DEV ÇEKİLİŞTE

İş Bankasının 7 Milyon liralık DEV ÇEKİLİŞİ bugüne kadar gelmiş geçmiş ikramiye çekilişlerinin en büyüğü, en zenginidir. Senelerin bu en cazip fırsatından istifade ediniz. Tasarruflarınızın tamamını İş Bankasına yatırarak kazanma şansınızı çoğaltınız

TÜRKİYE İŞ BANKASI A.Ş.

**60 Apartman
Dairesi**

5 adet 100.000 lira

5 adet 50.000 lira

10 adet 25.000 lira

50 adet 5.000 lira

1000 adet 1.000 TL

ayrıca

35 000 kişiye

para ikramiyesi

milyon

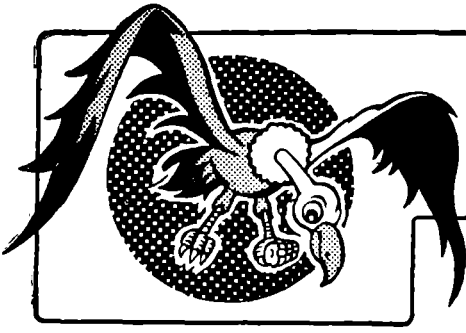
TÜRKİYE

BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

(Faal: 10630—230)

AKBABA

Yıl: 42 Cilt: 7 Sayı: 50 • Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ • 10 Aralık 1964

Demirel

ĞİTİMDE, tarımda, ekonomide, bayındırlıkta, ne yana, ne yöne bakarsanız bakınız, bir çöküntü içindeyiz. Bu çöken, o hasta, o ihtiyar Osmanlı İmparatorluğu değil, o genç, o atılğan, o soluğu kesilmez Atatürk Türkiyesidir.

Bu Türkiye, İkinci Dünya Savaşından, ufuklarında barut dumamları tütmeden, yangın alevleri savrulmadan çıkmış bir mutlu ülke idi. Tek oğlu, sınırda can vermemişti. Tek ana, tek baba, tek gelin ağlamamıştı bir kefensiz şehit arkasından...

Aç komşularına yiyecek yardımı yapan bu Türkiye idi. Tarlasında altın başakları, kasasında altın külçeleri olan bu Türkiye idi. Dokuma tezgâhlarını kuran, şeker fabrikalarını işleten, çimento bacalarını tütüren, demiryollarını dağdan dağa aşırان bu Türkiye idi...

Yanmış şehirleri, yıkılmış sanayii, barınaksız kalmış milyonları olmayan bir memleketti Türkiye...

İşte bu Türkiye, yirmi yıl içinde dünyanın bütün devletlerine el açan bir yoksullar vatani haline getirilmiştir.

Yalnız bir yoksullar vatani da değil. Yalnız gecekondular vatani da değil.. Yalnız çiftbozanlar vatani da değil.. Yalnız bir lokma ekmek uğruna yabancı illere göç eden garipler vatani da değil.. Türkiye, bilgiye inanmıyanların, Türkiye çalışmaya inanmıyanların, Türkiye birbirine inanmıyanların vatani haline de gelmiştir.

Bu birbirinden karışık, bu birbirinden kör düğümleri kim çözecek?.. Sayın İnönü mü?..

Onun, her teli bir kurtuluş davası uğruna ağarmış muhterem başından böylesine bir yorgunluk, böylesine bir çaba ve böylesine bir başarı istemek, çok, çok, çok insafsızlık olur artık!

Türkiye'nin, sahiden güçlü bir ele, sahiden bir demir ele ihtiyacı vardı. Adalet Partisi, hiç ummadığımız bir ruh uyanıklığı ile, bize yepyeni bir ümit ufku aç-

Dış politikamız!

İç politikamız!

mıştır: Demirel, aradığımız demir el olabilir.

Düşüncelerimizi açıklayalım: Miting edebiyatı ile, kürsü gevezelikleri ile sivrilmiş politikacı tipleri, Türkiye'yi düştüğü bataktan kurtaramaz. Demokrasinin işportaya döktüğü bayat sözleri alkışlayacak vatandaş, 1960 ın gerisinde kaldı artık. Şimdi, müspet bilgili, müspet kafalı yeni adam arıyor Türkiye...

Demirel bu adam mıdır?.. Yüzünü bile görmüş değiliz. Ama yetiştirme tarzı ve politika tutumu bize gönül ferahlığı veriyor: Bir ayağı Isparta'nın doğup büyüdüğü köyünde, öbür ayağı kültürünü ışıktırdığı Amerika'nın başkentinde!

Lâf adamı değil o, rakam adamı. Teknik Üniversiteye tarla-

dan gitmiş. Bir odada, ihtiyar babası Kuran okurken, öbür odada kendisi Bertrand Russell'i okuyor!

Eski masalların, bir silkinşte şehzade olan çobanı gibi, Adalet Partisinin ikinci kongresi de, bir silkinşte A.P. ye yepyeni bir kimlik vermiştir. Dış gıcırtiları arasında tek ısırcı söz işitilmeyen kongre, yalnız milyonları kapsıyan kendi çevresi için değil, memleket için de sahiden sevindirici, güvendirici, ümit verici bir örnek kongre oldu.

Adalet Partisinin önünde anı-zın, düne kadar kapalı duran, iki kapı birden açılmıştır: Biri Türk basını'nın kalbine gidiyor, öbürü Türk aydınlarının kalbine...

Bu iki yolun yarın nereye çıkacağını sayın Süleyman Demi-

Ooh, anladım!

Gazetelerde bir Ankara-telegrafı:

«Devlet Bakanı Saffet Omay, yeni Kral Faysal'ı tebrik için Suudi Arabistan'a gitti!..»

Ooh, çok şükür şu Devlet Bakanı, Saffet beyin ne iş yaptığını anladım!

rel, en az bizim kadar bilir ve umarız ki kendisine gönül bağlayanlara: «Yazık oldu Süleyman efendiye» dedirtmez!

Büyük ümidimiz ve en iyi dileklerimiz onunladır.

Yusuf Ziya ORTAÇ

HUNİ DEMOKRASİSİ

Adnan Veli

— Duruyor..
— Durmasına durur elbet..
Lâkin o yolu da tamir edip, aşağıki yol yapılıncıya kadar yukarısını kullanacaklardı.
— Tamir edilmedi daha..
— Aman, tamir edilmesin!
— Niye?
— Niye olduğunu ben bilirim..
Yolculardan, yaşlıca, fötr şapkalı, muşambalı biri:

— Yahu, dedi. Ben bir şeyi anlayamıyorum. Bu yolları açıyorlar, açıyorlar, bir yere gelince birdenbire daraltıyorlar. Nasıl trafiktir bu?.. Meselâ Şişli Meydanını açtılar, Mecidiyeköyünden rahat rahat Şişli'ye gelirken, bir de bakıyorsun, kaldırımlar birdenbire yayılarak yolu boğuvermiş. Karaköy'de de öyle, Beşiktaş'ta da öyle yapıyorlar.

Biletçi söze karıştı:

— Huni trafiği derler buna beybaba!
— Hah, tamam söyledin.. Tıpkı huni gibi..

— Belediye'de o huni trafiğinin uzmanları var. Meydanı açar, açar, sonra bir de bakarsın ki herif sapıtmış.. Rap diye yolları daraltıvermiş. Belediye'nin huni uzmanları yapıyor bunları.. Elbet bir hesaba göre yapıyorlar..

Yaşlı adam cevap verdi:

— Aaaaaah ah!.. Bana kalsa o huniyi bunların ağızlarına dayarım.

— Ne diye dayayacaksın beybaba?.. Trafikte bu huni sistemi var da, sinema biletinde yok mu?.. Manavda, kunduracıda yok mu?.. Ticarete yok mu?.. Vergi işlerinde yok mu?.. Aslına bakarsın, bizde her iş huni sistemine göredir. Ama her seferinde huninin dar yeri, fakir fiğerinin ağzına gelir. Onun için Avrupada bizim demokrasiye «Huni Demokrasisi» diye isim takmışlar.. Var mı başka bilet-siz, arka tarafta?..

Filozof biletçinin bu lâfına yolcular da güldüler.

Tombul bir madam-sesini çıkardı:

— He, sinema bileti demişindir de, ağnamamışındır. Artık o bilet işi, gazetanın yazması ilen, rahata girmiştir. Vali beyin demesi ilen «Artık karaborsaya müsaade olamaz. Şimdiye kadar müsaade etmiş idik, bundan sonra edemeyiz» deyince, izinsiz çalışamoorlar!

Perizat Hanım geriye döndü:
— Hay Allah senin iyiliğini versin madam, dedi. Hiç güleceğim yoktu. Ayol bizim komşumuz Dürdâne'nin oğlu, daha dün nanik yapıyordu.

— Sinema bileti mi satıyor o?..

— Hem de nasıl?.. Koçan koçan satar..

— E, yakalanmıştır şimdi?
— Ne yakalanması ayol.. Onların bir başkanı var, görsen korkarsın.. Düşman başına!.. Hani Angara'da bir Danışman mahkemesi var ya?..

Biletçi düzeltti:

— Onun adı Danıştay'dır bayan..

— İster danışman olsun, ister danıştan olsun, işte o mahkemede Valiye karşı dâva açıyorlarmış!

Sana söylüyorum, bilet verdik mi?..

— Bana mı?

— Evet.. Zâtınıza..

— Unutmuşum yahu!.. İyi ki hatırlattın.. Kes bakalım bir tane.. Pişkin olsun!

— Nereden bindin?

— Sirkeçiden..

— Nereye gideceksin?

— Emirgân'a..

— Pekâlâ.. Buyurun..

Biletçi, kadına döndü:

— Bayan, size verdik mi?

— Evlâdım, alacağım ama, tutunamadım ki bir yere.. Elimi bıraksam, kafamı çarpacağım.. Eksik olmasın, şoför efendi insan mı taşıyor, yoksa patates çuvalı mı, belli değil ki..

— Nereye gideceksin?..

— İki tane ver oğlum, Kuruçeşme'ye..

— Aktarmalı mı vereyim?..

— Aktarmasız ver..

— İyi ama, bu araba yukarıdan gidiyor.

— Nasıl yukarıdan?..

— Yıldız yolundan gidiyor..

— Anlıyamadım ki.. Beşiktaş'tan geçmiyor mu?..

— Geçer..

— Sonra?..

— Sonra Yıldız'a çıkar..

— Sonra?..

— Sonra Levend'e gelir..

— Sonra?..

— Sonra Maslaktan İstinye'ye iner.

— Sonra?..

— Oradan Emirgân'a gelir.

— Allah Allah.. Kuruçeşme'ye nereden gider?..

— Emirgân'dan, «İstinye - Ortaköy» otobüsüne aktarma edersiniz. Rumelihisarı, Bebek, Arnavutköyü yolundan Kuruçeşme'ye gidersiniz.

— Oldu olacak, bir de Üsküdar'a uğrayaydı bari.. Oğlum, biz Kuruçeşme'ye bu akşam gitmek istiyoruz!

— Bu akşam varırsınız Kuruçeşme'ye..

— Pekî, bizi üç adımlık yola götürmek için, niye tekmiş Boğaziçi'ni dolandırıyorlar?.. Ecnebiye turistci değiliz ki biz.. İstanbul'un yerlisiyiz!

— Ortaköy yolu yapılıyor.. Bilmiyor musun valde?

— Biliyorum, bitmedi mi hâlâ?

Yolculardan biri lâfa karıştı:

— O yolda altı kişi çalışıyor.. Şimdi Haşim İşcan emir vermiş, altıyı yediye çıkarmışlar!

— Bak, Haşim İşcan dedin de aklıma geldi. Hani Ortaköy'ün dağlarından geçen bir yol vardı, o ne oldu kuzum?

Bu sefer başka bir yolcu lâfa katıldı:

Oturum!

— E bakalım kazanırlardır mahkemeyi?..

— Niye kazanmasınlar ayol?.. Memlekette kanun var.. Herifler, yağmur çamur demezler, kar kış demezler, çalışırlar. Bizim Dürdâne'nin oğlu, şimdi paşalar gibi yaşadıktan maada, kapıcılıktan yetişme iki tane sinema müdürünü de karun etti çıkardı!

— E, Vali bey demiştir ki, şimdiye kadar müsaade olmuş ise, artık olamaz demiştir.

— İlâhi Madamcığım, bu memlekette Valinin mi lâfı geçer, yoksa karaborsacının mı?.. Şimdi onlar Danışman mahkemesinde dâva açıp da, mahkemeyi de kazandılar mı, sen beni hatırlarsın!

Öbür yolcuların yüzlerinde bir gülümseme dolaştı. Bu ara da, biletçi kadına döndü:

— Bayan, dedi. Sen demin bir söz söylemiştin. Ortaköy'ün yukarıki yolu tamir edilmedi dedikleri zaman «Aman ne iyi olmuş» dedin. Niye o lâfı söyledin?..

— Ayol, Ortaköy'ün yukarıki yolu, bana çok istifadeli oluyor.

— Bozuk yol mu?..

— Bozuk yol ya..

— Sana istifadesi mi dokunuyor?

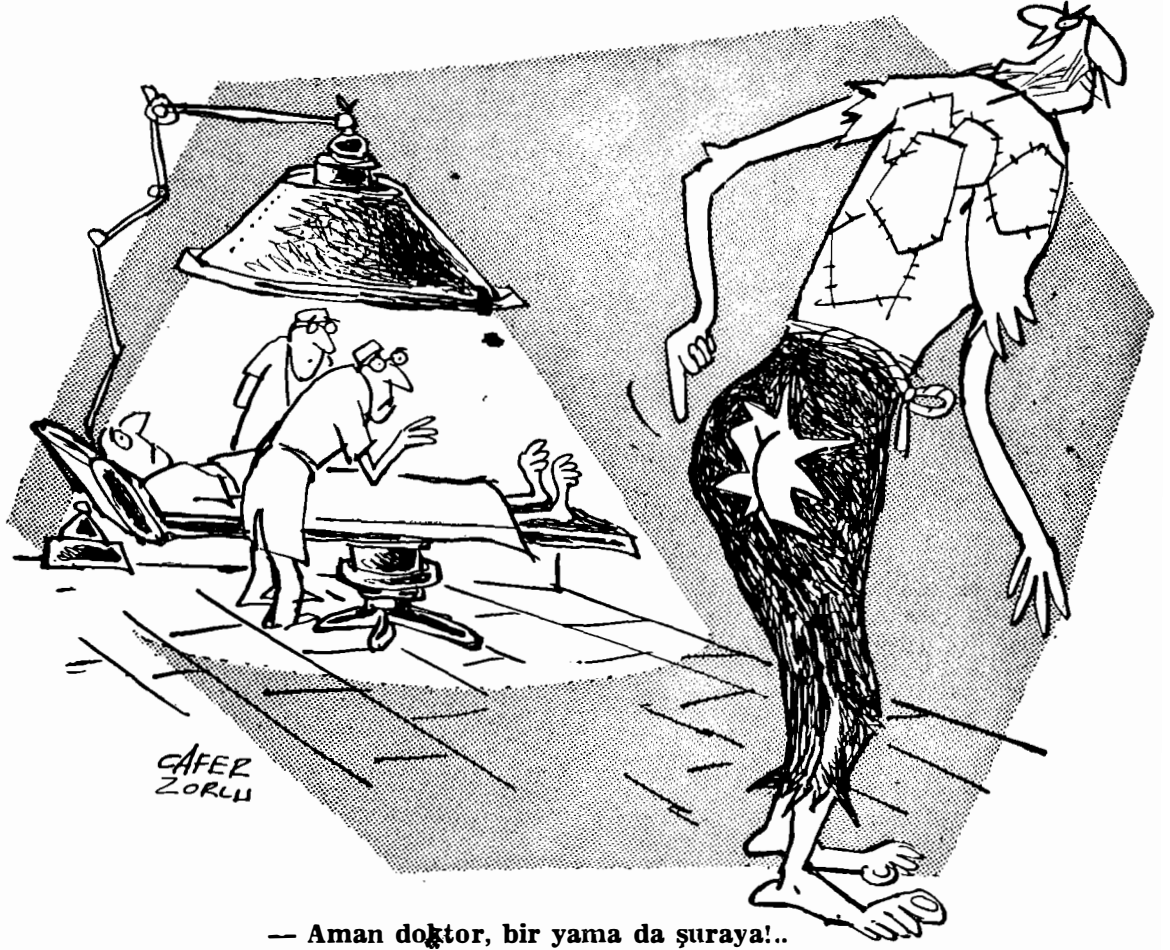
— Helbette.. Ben evden çıkmadan önce bir kavanozun içine, yarısına kadar zeytinyağı dolduruyorum. İki de yumurta kırıyorum. Kavanozun kapağını da sıkıcana kapatıyorum. Evden çıkıp Ortaköy'e geliyorum. Oradan bir Beşiktaş dolmuşuna binıyorum. Şişe de elimde.. Dolmuş yukarıki yoldan gidiyor. O zaman çalkala babam çalkala.. Eh, o yol epice sürüyor. Beşiktaş'a geldiğim zaman kavanozu açıp bakıyorum ki, tam kaymak gibi bir mayonez olmuş. Evde yumurta ile zeytinyağını çalkalamıya kol mu dayanır? Ben aynı işi Ortaköy dolmuşuna binip de yapıyorum. Hani İstanbul'luların çoğu Haşim İşcan'a kızıyorlar, bizi kış kıyamette perişan etti, diye.. Halbuki ben mutbak işine yardımcı dokunduğu için, Haşim İşcan'a gelecek seçimde de reyimi vereceğim..

— Peki bayan, o mayonez, sokaktan alınan mayonez gibi, tam mayonez oluyor mu?..

— Bin kat daha âlâsı oluyor..

— Sonra onu ne yapıyorsun?..

«Bir hastanın kalbine yama yapıldı.» — Gazeteler —

— Aman doktor, bir yama da şuraya!..

— Rus salatasının üstüne döküyorum...

Arkadaki yaşlıca adam:

— Hanım valde, dedi. Onun adı Rus salatası değil, Amerikan salatasıdır.

Kadın güldü:

— Eski çamlar bardak oldu evlâdım.. Eskiden Rus salatası diyorduk. Sonra Amerikan salatası oldu. Şimdi gene Rus salatası!

Adam da güldü bu işe.

— Doğru, bizde bütün salatalar Dış Politikaya göre belli olur.

Filozof biletçi ekledi:

— Bütün salatalar dış politikada belli olur. Bütün salatalıklar da iç politikada belli olur. Öyle değil mi beybaba?..

Bu lâfa öbür yolcular da güldüler. Sirkeci - Emirgân otobüsü Beşiktaş'a doğru yaklaşıyordu.

Adnan VELİ

Şok etmiş

Genç kadın bir çığlık attı. Öpülen elinin üzerine iki sıra takma diş sıralanmıştı arsız arsız, soluk plâstikten bir yarı damakla. Uyur gezer Ofelyalar gibi kala kalmıştı genç kadın, iki elinin beş parmağı da gerili, korkudan! Efendim büyükelçi, insan hali bu, olur, elini öpmek istemişti de bütün nezaketten, ağzındaki takmaları pat diye düşmüştü. Neyse alelacele kaptı takmaları ve gereken yere taktı büyükelçi...

Bunu bana lezzetle anlatan çevreye dedim ki:

— «Neden bu «takmalıktan hanım bunca korkmuş?.. Adamın her şeyi takma değil miydi?.. Bilgisi, nezâketi, gör-güsü, kudreti?.. Bunların en korkuncu, sadece 32 adet şu kadayıkcık plâstikten karecikler mi ki?..»

— «Yok» dediler, «yok yok, öbürlerinin hepsinin takma olduğunu biliyordu, hepimiz de biliyorduk. Bir dişlerini kendinin zannediyorduk. O da takma çıkınca, şok etti şok...»

Haaa, şok etmiş!..

Yargıtay ev kiralарını serbest bıraktı. — Gazeteler —

Ev sahibi — Haydi, ben de sizi serbest bırakıyorum!..

Konuşan hanım

SUSANI var mı ki diyeceksiniz. Amma bu hanım, milletvekili. Ve milletvekili hanımlar susmanın deri faziletini anlamışa benziyorlar, Mecliste. Bu kürsüye de çıkıyor. Bu konuşuyor da. Bu çatır çatır çatışıyor da üstelik. Sonuç mu ne oluyor?.. Hayatta sonuç diye bir şey var mı ki?

Ah Saadet Kaçar Evren. Neden iki soyadı? Herhalde bir tanesi in yetmediğinden. Öğretmen mesleği den gelme zannettim. Hâkimlikten gelmemiş. Hâkimlikten 1945 yılında çekilmiş.

Konuşuyordu Saadet Evren Kaçar. Sırtında kahverengiye kaçan «gayretli» bir tayyör. Diğer milletvekili hanımlar, hanım hanım, tayyörlü tayyörlü dinliyorlardı kendisini «baaak aramızda böyle ağzı lâf yapıp da var» diye. Lâf yapmasına yapıyordu ağzı, hem de ne tremololu bir sesle, dağları taşları duyulandıracak kadar. Dinliyen vardı, dinlemiyeni vardı. Alkışlıya vardı, alkışlamıyanı vardı. Beylerin çoğu (veya hissizler) sanki çay kahve dü yadan yok olacaktıcasına koridorlara fırlayıp fırlayıveriyorlardı, çay kahve peşi de, kürsüdeki tremololu ses konuşurken.

Öyle yabana atmayın bu ufak tefek gayretli tayyörlü hanımı. «Tek şef» Osman Bölükbaşına öylesine bir kazan kaldırmıştı ki, kazanı Bölükbaşının üstüne üstüne devirivermişti de, büyük lider, selâmetli, partisi den kopuşmada bulmuştu.

Gazeteciler konuşan milletvekilinden «Halep» diye bahsediyorlardı. Neymiş biliyor musunuz Halep?... Ankara yerlileri arasında çok tutunmuş bir patlıcan yemeğiymiş. Ayrıca da çok lezzetliymiş. Çooook. Herhalde Saadet hanım bazı çevrelerde çok tutulduğundan ona bu isim verilmiş. Yoksa neden olacak?

(Yemeği, yemek meraklıları içi tarif ediyorum: Patlıcanı mevsiminde alır kuruturlarmış. Sonra mevsim sonrası ısıtırlarmış. İç e kıymasını salçasını katarlarmış ve nefis bir karışım olurmuş işte...)

Ankara Mektubu

Kürsüdeki ufaktan tefekten genç kadı konuşuyor konuşuyordu. Beylerin üçte biri dünyadan kahve çay yok olacaktıcasına koridorlara fırlıyorlardı çay kahve peşinde. Hanım milletvekilleri, tayyörlü tayyörlü di liyorlardı.

Problem olarak ne getiriyor du kürsüye demeyin. Çözüm olarak ne teklif ediyordu da demeyin. Bay milletvekilleri ne getiriyorlar ki de demeyin.

Onlardan artık bir şey bekliyen var mı ki?... Var mı ki?

Ben hanımların daha «ağır» çeknesi i istiyorum, o kadar!

Yaşama mutluluğu ve üç tip

Zarif istirdiyaya, limon sıkılınca nasıl büzülür, işte öyle büzülüyordu yüzü memleket yöneticisinin. Bizim içimiz neyse, dışından belli ediyordu. Onun için derisinin bütün, kaymak tutmağa başlıyan süt misali buruşmalarını hoş görüyordum. Hiç görmediğim lâflarıydı, amma mecburdum onları dinlemeye. Lokantadaydık. Lokanta temizdi. Fer forjeliydi. Yalın idi. «Patlı lâl reng bardaklar sofraları şendendiriyordu. Yanlı gösteriş kısmı iyiydi. Sin. Yemek?... Bozulmıyan ne kaldı ki başkentte? Gösteriş kısmı sin iyi dedim yal

Karşımdaki kanun yapıcısı neden bahsetsin. Kendinden bahsediyordu tabii. Bu «ben» kelimesi dünyanın en ilginç kelimesi. Bir tek heceye bunca şişkin bir dünya şıgıştırılabilen başka kelime varsa karşıma çıksın!

«Ben» diyordu, «ben, ben ben!!!». Ben memleketin bütün partilerini dize getirdim, ben ben ben!!!»

Bu yöneticisiydi memleketin.

İki adım ötede badırık bir garsonun kulağı dört metre uzamış bizi dinliyordu. Kulağının beş altı yedi metre uzadığını görür gibi oluyordum. Karşımdaki adamın, sosyal yapıda nice önemli bir yer işgal ettiğini bilemezdi ki. Alnında veya etvarında yazılı değildi ki nice önemli olduğu: Sözcüklerinden de anlaşılıyordu üstelik. N'apsın badırık

garson?... Bir komploya parmak bastığını sanıyor, ve komploya parmak basan her gayretli vatandaşın yapması gerektiği şeyi yapıyordu: Dinliyordu!

Arkamızdaki masada «pür» ense, iki varlıklı vatandaş bizim masayla enseleriyle dahi meşguldüler. Onlar da vatandaşlığın icaplarını yerine getiriyorlardı.

Birden pür enselerden biri fırladı:

— «Sen» dedi, «sen, memleketi dize getiremezsin!..»

Ve telefona koştu, herhalde... sevgilisine telefon ediyordu.

Bunlar da imtiyazlı vatandaşlardı.

Ne o?... Bir yere iki lokma yemeğe gitmiştik. Şeklen temiz bir lokantaya. Mutluluklar içinde yüz-meliydik, hele bu havada, hele bu seviyede. Bunca mutluluğa kalb dayanmıyor, artık evimizden çıkmıyalım!..

Giyotin

Saçlarının telleri kadar Bakan tanıdım. Ve sonra dökülen saçlar kadar cansız, karışık, beyhude, bir kenara atıldılar... Hiçbirisi, amma hiçbirisi, sandalyasından koptuğu andanberi, insan olarak ilginç kalmasını bilmedi.

Tek bilen İsmet paşadır bunu. O, iktidar dışı da ilgi çti. Her zamankinden bile ilgi ç!

Öbürleri, iktidarda olanlar ol-mıyanlar, gözümün önünden geçiyor da, şu saygısız omuzum, kendiliği den, bir kalkıyor bir iniyor, giyotin gibi bütü şöhet-leri üzerine!

Bir portre

Ara sıra okurlarıma, herkesin tanınması gereken fizyonomilerin portresini sunmak isterim.

Gazeteciler ona, arkasından tabii, «lütfunuz var olsun» ismini takmışlardı. Çok supl bir hareketle, iki elini birbirinin üstüne geçirerek, rüzgârın kıpırdattığı «harplar» kadar (müzik âleti) hafif bir sesle «lütfunuz var olsun» derdi.

E fena deyim değil. Karşısında-kını okşayan bir deyim...

İçişleri Bakanydı. Adı Orhan Öztrak'tı.

Çile çekmemişliğin, hem iyi tarafları, hem daha az iyi tarafları vardı kendisinde... «lütü var olsun!»

Nazik ve hatırısnastı.

İnsan tavlamasını biliirdi. Zaten insan tavlama için üç dört basit yol vardı, beşincisi yoktu ki. Var mıydı yoksa?

Mesela ben gazetecilerle bağlantısını biliyorum. Arkadaşların her birinin zaafını iyice kestirmişti. Aralarında, yemek seveni mi vardı?... Bazı ziyafetlere iştirak ettirirdi. Yolculuk seveni mi vardı?... Beraber yolculuğa alırdı. Davetini reddetseler, bir gün küser gibi yapar, ertesi gün «lütü var olsun!» telefon eder, gönülünü alırdı o arkadaşın. E bunlar meziyet... Kusura gelince, neden bunca sempatik, bunca efendi bir insanın kusurlarının üzerinde duralım?

Uzun zaman, Fransa'da «yetmiş-ti!» Galiba beş sene kadar. Ancak 60 tan sonra milletvekilliğine seçilmişti, evet altmıştan sonra. Daha önce şu Tekirdağ hep kaybetmişti seçimde, karşı tarafı seçmişti, o ne yapsın?... Milletvekilli olmamasına rağmen, partide üstün yer işgal ediyordu. Kasım Güleğin, genel sekreterliği zamanında, genel sekreter yardımcısıydı. Sonra düştü Gülek. Düşmeseydi!.. Yerine gelen Aksal da bir hayli aksiydi. Kimseyi yanına kolay kolay, hattâ zor zor bile yaklaştırmıyordu. Gene grupta, «düşmüş kuvvetli adamın» saflarından uzunca zaman ayrılmadı Orhan Öztrak. Bu onun lehine bir nokta. Koyun o noktayı!

Bu tutumla, nasıl kendini kuşlara kurtlara yedirmede, söyliyeyim! Bu onun üstün vasfıydı işte. Herkesle iyi geçinmesini biliyordu: Demokrat Parti zamanında, demokrasinin en önde gidenleriyle bile... Gene bunu lehine kaydetmek lâzım: O zamanlar âdetâ, Marko Paşa, bir iş bulma kurumu haline gelmişti Orhan Öztrak! Dört bucaktan gelen C.H.P. ileri iş istediklerinde, yılmadan, emrinde kaç telefon, telefonun ucunda da kaç dost kulağı varsa açar, onlardan iş isterdi. Ve demok-ratlar da bu hatırısnas adamın hatırını kırmazlardı. Bilmem ki o «lütfunuz var olsun» deyim, o zamandan kalma bir hâtıra mıdır?..

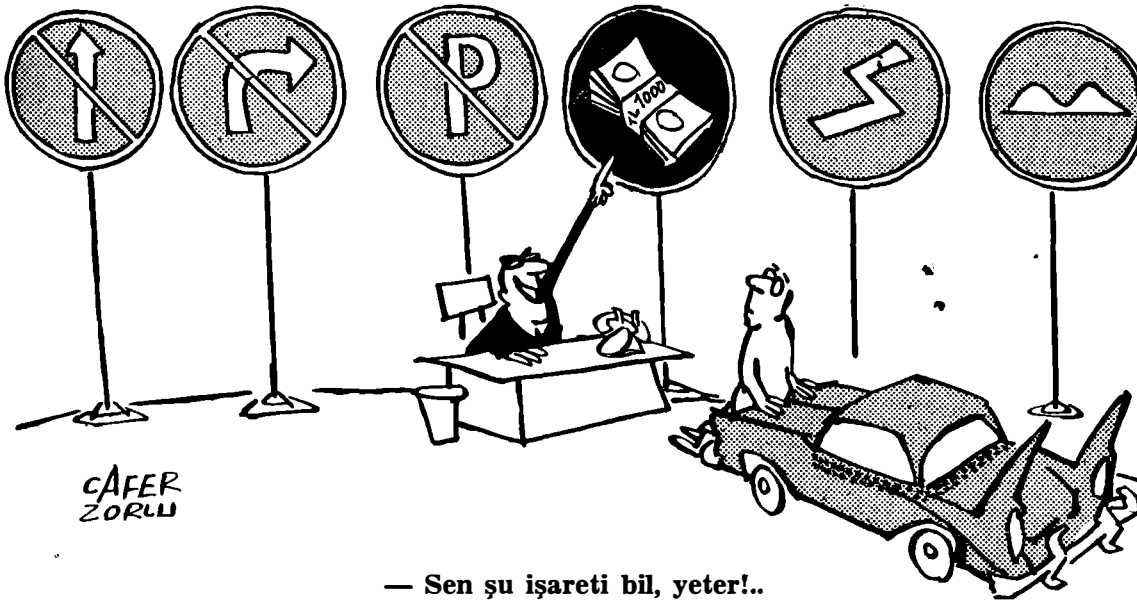
Belki parlak bulmıyanlar vardır kendisini.. Ben «devrin en başa-rılı» tiplerinden buluyorum, lütü var olsun!

Nimet ARZIK

İstanbul'a gelen ailelerden «oturma vergisi» alınacak... — Gazeteler —

Yürü ya kulum!..

— Sen şu işareti bil, yeter!..

PAZARTESİ :

Akşam gazetesi yazıyor:

Kilis'den İstanbul'a gelen otuz beş yaşlarındaki Turgut Yüztaş, sokak ortasında on beş yaşındaki bir öğrenci kıza saldırmış. Halk zor belâ kızın üzerinden çekip kaldırmış Kilis'liyi. Yüztaş'ın karakolda ilk verdiği ifade şöyle:

— Yolda giderken bir adam yanıma yaklaştı. Şu giden kız benim kızım. Bunu öpeceksin, diye ısrar etti. Ben de ısrara dayanamadım, kıza öpeyim derken halk üstüme çullandı.

Tanıklar ise şöyle demişler:

— Kız kendi başına yürüyordu. Bu adam arkasından giderek kıza saldırdı. Kız kurtulmak isterken yere düştü. Adam da hemen kız tecavüze yeltendi.

Yüztaş mahkemede ifadesini değiştirmiş:

— Ben bu kıza pekâlâ alırdım, demiş. Ancak dans oynatmam, bikini giydirmem. Başını örter, abdestinde namazında olur...

Gördünüz mü dini bütün müslümanı... Baş örtülü abdestinde namazında kadın istiyor. Yoksa, yoksa sokak ortasında yakaladığı gibi ne yapacağını ispatlamış. Yalnız cezanın bu çeşidini kimden öğrenmiş, insan onu merak ediyor.

Kimbilir belki de Kilis civarındaki politikacılardan öğrenmiştir. Malûm ya onların da bir çoğunun halka:

— Mukaddesatçı müslüman kardeşlerim!.. diye nutuk söyledikten sonra ya kız iffal etmek için ev verdiklerini, ya yedi yaşındaki çocuklarını rızına geçerken yakalandıklarını gazeteler yazıp duyuyor.

Onun bunun ırzına geçerek

müslümanlık etmiye kalkmak da eşi menendi bulunmayan demokrasimizin önemli bir icabı herhalde...

SALI :

«Ordu, A.P. lileri Meclise şikâyet etti. İnönü, durumun vahim olduğunu ve tedbirler gerektiğini söyledi.»

«İnönü, lâife etmiyorum durum vahimdir, dedi»

«Sunay'ın mektubu üzerine liderler toplandı»

Bütün gazetelerin menşetleri aşağı yukarı böyle.

Yalnız iki gazetede değişik.

Biri:

«Memleket meseleleri müzakere edildi. Liderler toplandı» diye yazmış.

Öbürü ise:

«Sirmen'in dâveti ile parti

liderleri gizli bir toplantı yaptılar» diyor.

Bu iki gazete, Genel Kurmay Başkanı Sunay'ın mektubu üzerine yapılan toplantıyı neden bu şekilde vermişler anlamadık...

Siz aoladınız mı?

Yaa demek anladınız. Peki mesele yok öyleyse... Çünkü onlar kimse anlamaz zannetmişler herhalde.

ÇARŞAMBA :

A.P. li mebuslar:

— A.P. yi Türk ordusuna karşı göstermek ahlâksızlıktır, demişler.

Yine aynı tarihli gazetelerde, konuşmalarında orduya hakaret eden A.P. li milletvekillerinin dosyalarının Meclise gönderildiği bildiriliyor.

A.P. yi Türk ordusuna karşı göstermek ahlâksızlıktır... Gösteren kim?

A.P. li bazı milletvekilleri... Böylece haklarındaki hükmü mahkemeden önce yine kendi partileri vermiş oluyor.

CUMARTESİ :

Hep aynı konu...

Huzur, huzursuzluk, huzur komisyonu, huzur için, huzurun gelmesi için, huzur huzur huzur...

Mecellede bir söz vardır:

«Mâni zail oldukça memnu avdet eder...»

Muzur zail oldukça huzur avdet eder.

Evet ama muzur kim diyeceksiniz?

Muzur, muzurluk ettiği halde kendisi için huzur isteyen-dir!

CUMA :

Adana'da İngilizce dilenme öğretilen küçük çocuklar, geceleri barların, pavyonların kapılarında, buralarda eğlenmeye gelen Amerikalılara el açıyorlarmış.

Bakmayın şimdi Amerikalılara avuç açıp İngilizce dilendiklerine... Belli olmaz, ilerde belki de önemli bir hariciyeciyahut ünlü bir siyasi olurlar...

PERŞEMBE :

İstanbul senatörü Sami Kırdar:

— İmkân olsa hükûmeti şimdi düşürürüm, demiş.

Kırdar da madem hükûmeti düşürmeye imkân bulamıyor, o zaman imkân olan bir şey düşürsün, meselâ mendilini...

PAZAR :

Suhunet bir gecede on iki derece birden düştü...

Aman sakın mutlaka bir şey düşürmek isteyen İstanbul senatörünün marifeti olmasın?

— Biraz sonra aya ulaşır!

«Bir köylü, kızını kilosu bin liradan satışa çıkardı.» — Gazeteler —

— Babam but tarafından, yarım kilo istiyor amca!..

İsrafla Savaş Derneği. Genel Başkanlığından tebliğ edilmiştir: Bütçedeki delikleri kapamak, kalkınma plânının yollarını açmak ve memleketi çağdaş uygarlık ortamına ulaştırmak amacıyla kurulan derneğimiz, hepinizi saygı ile selâmlar, tüm vatandaşlarımızı bundan sonra yayınlayacağımız tebliğlerin anlam ve önemini kavramaya davet eder.

«İsrafla Savaş Derneği»nin 1 Numaralı Tebliği:

Derneğimiz Genel İdare Kurulu, salt çoklukla yapılan son toplantısında «Kemerleri Sıkınız!» sloganını oy birliği ile kabul etmiştir.

Dünya literatüründe büyük yankılar yarattıktan sonra ekonomik

Sakatlar VERGİSİ

Şemsi Belli

tarihe geçeceğine emin olduğumuz bu sloganı, her bültenimizin sonunda tekrar eylemekten büyük bir kıvanç duyacağız.

Kemerleri Sıkınız! «İsrafla Savaş Derneği»nin 2 Numaralı Tebliği:

Sloganımızın rahatlıkla uygulanması için aldığımız kararları kamu oyuna sunmakla bahtiyarız:

a) Kemerlerini sıkacak vatandaşlarımızın pantolonları derneğimizin genel merkezinde yüzde otuz tenzilatla ütülenecek, estetik formasyonun düzenine ayrıca dikkat edilecektir.

b) Fazla sıkılamak suretiyle yüksek memleket menfaatlerini kendi menfaatlerinden üstün tutan saygı değer kemer sahiplerinin açtıracakları beher delik için kendilerine kura numarası verilecek ve zengin ikramiyeli büyük çekilişlere katılmaları sağlanacaktır. Genel Merkezimizdeki kösele zımbacıları, vatandaşların kemerleri için gecenin ve gündüzün her saatinde görevlerinin başında hazır bulunacaklardır. Delik açtırmak ücrete tâbi değildir.

c) Yağlı karınların ve cüsseli göbeklerin anatomik topoğrafyası üzerinde bilimsel araştırmalar yapan «Kemerleri Sıkma Komisyonu», bu kategorideki vatandaşlarımızın kamusal hizmetlerinin aksamaması için kendilerine öküz, domuz, manda, katır ve eşek derisinden imâl edilmiş çok dayanıklı kemerler ithalini münasip görmüş; bu konuda onlara faydalı olabilmek için yabancı memleketlerdeki büyük firmalarla yazışmaya başlamıştır.

d) Ayrıca bellerini inceltmek ve memleket kalkınmasında kemerlerini son deliğine kadar sıkılamak isteyenlere birer kemer tokası hediye etmek üzere «İnce Belleri İnceleme Heyeti» seçimi yapılmıştır. Açık oy, gizli tasnif usulüyle yapılan seçim sonunda Genel Başkanın amcazadesiyle komisyon başkanının ortanca baldızının incelemelerde bulunmak üzere Amerikaya yollanması kararlaştırılmıştır.

Amacımız, sloganımız; sloganımız amacımızdır! Kemerleri Sıkınız!

«İsrafla Savaş Derneği»nin 3 Numaralı Tebliği:

İnce Belleri İnceleme Heyetimiz, Amerikaya varmış ve New-York'daki Aylavyu Kulübünün ince belli

balerinleriyle ilk temaslarına başlamışlardır.

Kendilerinden aldığımız ilk raporlara göre balerin kızlar, bellerinin en dar kemerlere bile elverişli olmasının sırrını, Türk-Amerikan dostluğu içinde, 10.000 dolar gibi cızı bir ücret karşılığında derneğimize satmayı kabul ve taahhüt etmişlerdir. Bu ücretin takas yolu ile ödenmesi için ayrıca çalışmaktayız.

İşbu kabul ve taahhüdü hukuki formüllere bağlamak ve satış aktinin kontratosunu düzenlemek üzere Maliye Bakanlığının tasvibi, Dışişleri Bakanlığının tasdiki ve Dernek Genel Başkanımızın da muvafakatiyle dokuz kişilik bir hukukçular ekibi, bu hafta Belgrad, Münih, Paris, Roma, Marsilya, Kapri, Madrid, Londra yolu ile Amerikaya hareket etmiştir.

İnce Belleri İnceleme Heyeti ve hukukçular ekibimiz en geç altı ay içinde görevlerini tamamlamış olarak yurda dönecekler ve memleketin plânlı kalkınmasına yepyeni bir yön vereceklerdir. Onların dönüşünü siz de bizim gibi umutla bekleyiniz sayın vatandaşlar.. ve... Kemerleri Sıkınız!

«İsrafla Savaş Derneği»nin 4 Numaralı Tebliği:

Derneğimiz büyük bir hızla gelişmekte ve bütün vatan sathına yayılmaktadır. Önümüzdeki ayın ilk haftasında Hakkârinin Şemdinli İlçesine bağlı Sakatlar köyünde «İsrafla Savaş Derneği»nin en son şubesi açılarak yurt çapındaki yayılımımız başarı ile tamamlanmış olacaktır.

Amerikadan olumlu sonuçlarla dönmüş bulunan İnce Belleri İnceleme Heyetimiz de Sakatlar köyündeki şubemizin açılışında hazır bulunacakları cihetle her iki mutlu olayı bir arada kutlamak üzere çok mütevazı bir program hazırlanmıştır.

Hudut kasabalarımızın ileri gelen beyleri, ağaları, şeyhleri törende hazır bulunacaklardır. Ayrıca hudut komşularımızdan İran ve Irak hükûmetleri de «İsrafla Savaş Derneği»nin açılış törenine davet edilmişlerdir.

Konukları ağırlamak üzere 500 porsiyon mantarlı piliç, 1500 şişe Skoç viskisi, 70 sandık taze ıstakoz, 30 kilo siyah havyar, 700 şişe şampanya, 5000 paket Amerikan sigarası, yeteri kadar konserve av eti,

Afrikada bir işçi ayda 3000 lira alıyor. — Gazeteler —

— Allah rızası için bir mektup!

kuru yemiş, mevsim meyvesi vesair yiyecek, özel nakliye uçaklarımızla Şemdinli'nin Sakatlar köyüne nakledilecektir. Gerek yiyeceklerin, gerekse bu şölen için İstanbul'dan gelecek olan Ziltron Restoran garsonlarının nakliyesini deruhte eden uçaklar, hava alanı bulunmayışı yüzünden ancak Van'a kadar sefer yapabileceklerdir. Yiyecek ve servis personeli Van'dan Şemdinliye Helikopterlerle gönderilecek, Sakatlar köyünün harman yerine iniş yapacaklardır.

«İsrafla Savaş Derneği» hesap işleri uzmanlığının verdiği rapora göre tören ve şölen masrafları olarak sadece dokuzyüz bin TL., yiyeceklerin ve personelin nakliye masrafları olarak da bir milyon yüz yetmiş yedi bin TL. harcanacağı tahmin olunmaktadır. Herhangi bir yolsuzluğa ve israfa meydan vermemek için törenin organizasyonu yukarıdaki rakamlara uygun muhammen bedelle açık eksiltmeye konmuş, talip çıkmadığından Genel Sekreterimizin dayısı kızının eniştesine ihale edilmiştir.

Kemerleri Sıkınız!
«İsrafla Savaş Derneği»nin 5 Numaralı Tebliği:

Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz içindir! Bu söz çok önemli bir sözdür! Sakatlar köyündeki şubemizin açılış töreni ve kapanış şöleni devlet bütçesine çok büyük kumburlar ekliyeceğinden, saygı değer vatandaşlarımızın bu kumburu hükümetle birlikte paylaşacağına asla şüphemiz yoktur. Bu konudaki güven duygumuzdan cesaret alarak Maliye Bakanlığı ile işbirliği yapmış ve gerekli vergi tasarısını hazırlamış bulunuyoruz.

Sakatlar Vergisinin ana hatlarını aynen tebliğ ve ilân ederken, «İsrafla Savaş Derneği Sakatlar Köyü Şubesi'nin açılış töreni masraflarına mütevazı vergileriyle katılacak olan tüm yurttaşlarımızı kalbimizin derinliklerinden fısıkıran en coşkun duygulanışlarla selâmlarız!

1 — İşbu ilân tarihinden itibaren Sakatçılarla alış veriş yapan cümle vatandaşlar, yukarıda gerekçesi ve niteliği yazılı, aşağıda de özelliği ve miktarı kayıtlı vergiyi, taksitsiz ve vâdesiz olarak hemen ödiyeceklerdir.

2 — Vergilerini peşin ödemeyen kimse sakat cinsinden hiçbir şey satın alamayacak, taşıyamayacak, bulunduramayacak, yiyemeyecektir.

3 — Beyinsiz sığır başından 3, koyu başından 2, takım ciğerden 2, parça ciğerden 1, sığır yüreğinden 2, davar yüreğinden 1, iskem-beden kilo başına 3, şirdenden 1, bumbardan 1, sığır paçasından 4, davar paçasından 2, her türlü be-yinden 1, dil, dalak, koç yumurta, bağarsak yağı, baş etinden 1 TL. vergi alınacaktır.

4 — İşbu verginin sosyal adalet kurallarına uygun olarak tüm mükelleflere eşit olarak uygulanmasında ilgililer büyük bir dikkat ve titizlik göstereceklerdir.

Azız vatandaşlar!..
Bütçedeki delikleri kapamak, kemerinize yeni yeni delikler açmakla mümkündür!.. Kemerlerinizi sıkınız!.. Doksan beygir gücü bir kuvvetle sıkınız kemerlerinizi!.. Kemer tokanızın zımbırtısını takacak delik kalmayınca kadar sıkınız!.. Delikler biter bitmez derhal «İsrafla Savaş Derneği» Genel Merkezine başvurabilirsiniz!.. Zımbacılar emrinizdedir!.. Hizmetinizdedir!.. Delik açtırmak ücrete tâbi değildir! Görevimiz vatandaşları her türlü kolaylığı göstermektir!.. Tekrar ediyoruz: Dişlerinizi sıkınız, kemerlerinizi sıkınız!..

Şemsi BELLİ

— Gaymaaah!..

BİR FİLM ÇEVİRİLİYOR

— Yak Sofetleri!
— Söndür Sofetleri!
— Kamerayı ileriye al!
— Reflektörü ayarla!
— Kamera stop!

Sigara dumanıyla kaplı salon tıklım tıklımdı.

Villâ Ârif'te bir film çevriliyordu... Rejisör ağzında «Made in Havana» yazılı purosunu, sağa sola emirler yağdırıyordu. Bu da 24 saatte çevrilip, vizyona giren filmlerden biriydi!.. Akustığı bir hayli tarihi olan salonun cephesi Boğaz'ın, güneşten pırıl pırıl parlayan lâciverti sularına bakıyordu.

Salonda iki aktrist, bir aktör ve bir sürü figüran vardı. Başrolü oynayan sarışın, ince yapılı kadının kıyafeti bir hayli dekolte, yardımcı aktristinki ise yarım dekolte idi!.. Aktör, gerilmiş, kasılmış, çember sakallı acıp kıyafetli figüranların ortasında oturuyor, burun delikleriyle etrafı süzüyordu. Bir film çevriliyordu... Aşk, ihtiras, kin, macera, namus, edep, hayâ, imân... v.s. filmi...

İsmi merak etmediniz mi? Sıkı durun adını söylüyorum: «Kimse Şaban Gibi öpmez!»

Film çevriliyor ve rejisör bangır bangır bağırıyordu:

— Yaklaş biraz daha!

— Kamera çalıştır!
— Yahu, divanın üstündeki örtüyü düzeltsene!
— Kızım sen de öyle armut gibi bakma be!

Dekor: Kocasını aldatan bir kadının kendi evinde, dostu olan gençle yaşadığı sevişme sahnesiydi. Ama ne sahne!.. Ağzınıza lâyk!

Birden kapı ardına kadar açıldı. Film icabı içeriye kocası geleceği yerde, annesi (sahiden) annesi deli gibi koşarak gelmez mi?..

Koptu kıyamet!

Koskoca, alâmet gibi kadın! Elinde bir Osmanlı şemsiyesiyle film çevrilen yere doğru koştu. Kızı bunu görünce başladı feryada:

— İmdaaaaaat!.. Kurtarın beni!..

Annesi bağırır:

— Seni gözü köralsıca sür-tük seni!.. Seni koca delisi seni kızgın köpek seni!.. Evden Hasbiyanım teyzene dikişe diye çıkarsın da sinema çevirmeye gelsin haaa!..

Rejisör araya girdi:

— Aman hanımefendi sırası mı şimdi?..

Kadının tepesi atmıştı bütün:

— Sus! Seni katoloş herif seni! Güller gibi kızımı ayarttın da iyi yaptın diilil mi?

— Kamera stop!

— Ben kamara mamara dinlemem, yürü kız eve!..

Birden, abajura çarpan şemsiye koskoca lâmbayı al aşağı etti. Ve ışıklar söndü...

— Ayyyyyy! Sıkma kalçama beee!..

— Ah, baban bi duysa, kalpten gidiverir adamcaaz!

— Yak sofetleri!..

(Sofetler yanar, ortalık aydınlanır. Rejisör tekrar bağırır:)

— Paydooos!.. Toplayın ortalığı, paydooos!..

(Anne, sol eli kızının çıplak omuzunda, sağ elinde şemsiye öfkeyle havaya kalkmış, çıkarlar...)

Ali Altan BATIREL

— Gel be birader, sen de bizim takımda açık oyna!

— Soyun şekerim, soyun... Yatak odam çok sıcak!

Çapkın hırsız

Çapkın hırsızın biri beşinci katta bir daireye girer, karanlıkta duvarları yoklayarak giderken genç bir karı kocanın yatak odasında olduğunu farkeder, aklına kötü şeyler gelir... Cebinden bir tebeşir çıkarıp küçük bir daire çizdikten sonra, tabancasını kocanın burnuna dayayarak:

— Yataktan çık, şunun içinde ayakta dur, der... Eğer dışarı bir adım atacak olursan çivilerim, hiç bakmam...

Zavallı adam dediğini yapar ve hırsız da onun yerini alır... Sabah horozlar öterken zorlama sevgilisinin elini öperek geldiği yerden çıkar gider... Kadın o arada kocasının kasıklarını tutarcasına güldüğünü görür, hiddetlenir:

— Gözünün önünde karına yapılmadık kalmadı, der, sen orada gülüyorsun.

Adam kendini toparlamaya çalışarak cevap verir:

— Karıcığım, kızma, olanlara gülmüyorum... Bütün gece üç defa daireden dışarı çıktım da farketmedi enayıl!

NE İDİ YAHU ?

Kadın kocasına tembihatta bulundu.

— Daireye giderken, temizleyiciye verdiğim mantomu aliver. Numarası yüz yirmi sekiz olacak. Unutma sakın yüz yirmi sekiz...

Adam yola çıktı. Bir taraftan da numarayı tekrarlıyordu.

— Yüz yirmi sekiz... Yüz yirmi sekiz... Yüz yirmi...

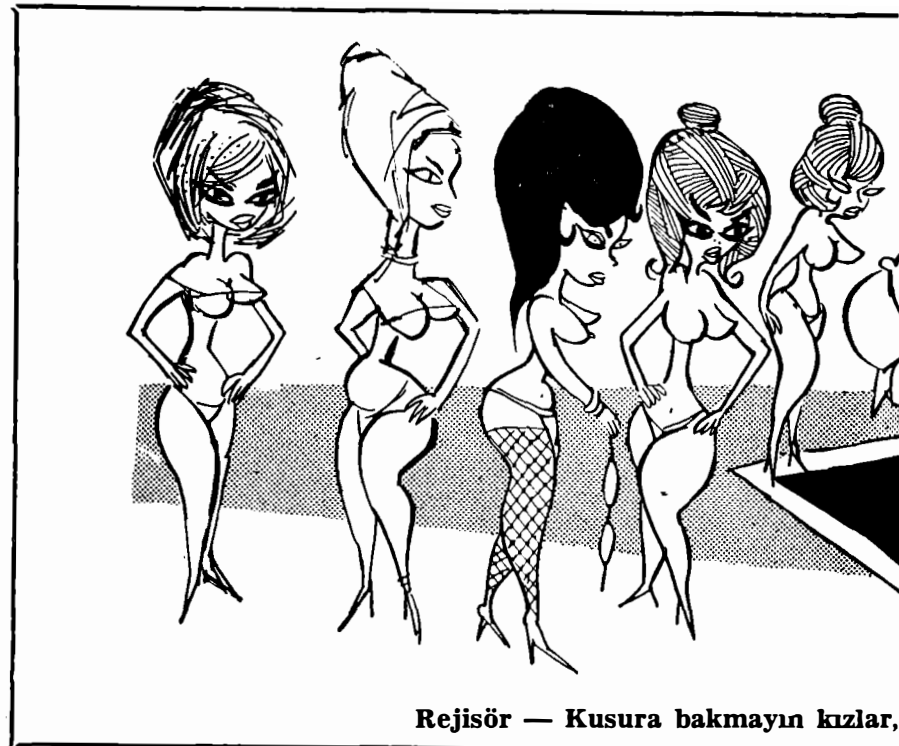
Sonra birden durdu. Kafasını yukarı kaldırıp düşündü.

— Allah Allah!.. Bu yüz yirmi sekiz neydi yahu?..

NE YAPAYIM ?

Adam karısının düşüncesiz para harcamasına kızılıyordu, eline faturaları almış ağzına geleceğini söylüyordu, zira bir yandan da elektrik, su parası, bakkalın borcu sıkıştırıyordu... Kadın da müdafaa olarak:

— Ne yapayım hayatım, diyor-du, ayın sonu gelmeden paranın sonu geliyorsa, kabahat bende mi?...

Rejisör — Kusura bakmayın kızlar,

BENDEN BA

Bir hakikat aşkıdır bellemiş gidi
Yenilir mi bu küçük kürekle bu
Nasibin olunca da meşakkat'le
«Yaşanmağa değer mi bu cehennem
Bir hakikat aşkıdır bellemiş gidi

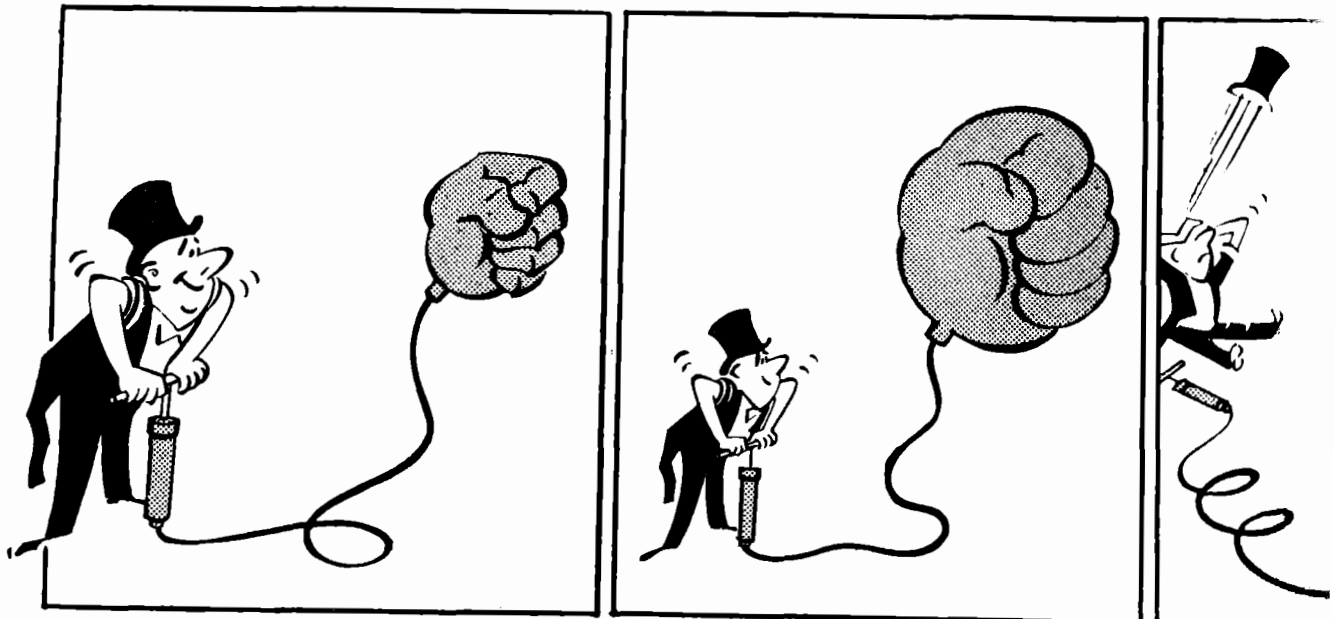
Aklım kullan biraz
Meyva yüklü dalları
Külfetsiz kazanırsın
Oysa ki sen çileden
Bir hakikat aşkıdır bellemiş gidi

Kendini ne imam'a sevdirdin, ne
Taşla cevap verdiler dağıttığın ol
Bağ verdiğin dostlardan, yandı da
Seyreyle, ne acıklı öğütler dilliyen
Bir hakikat aşkıdır bellemiş gidi

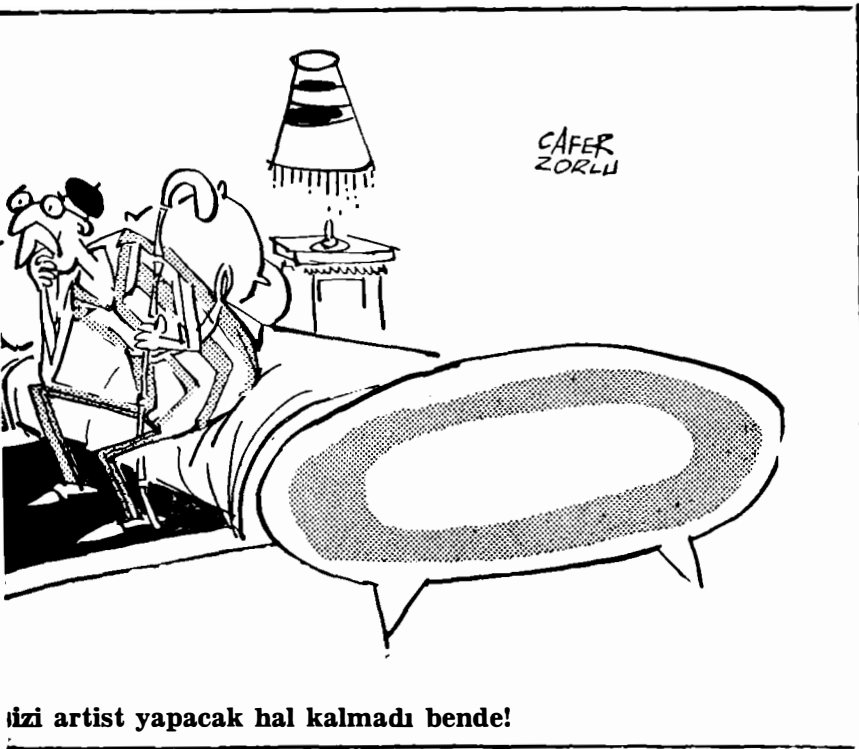
Kafa tutmak böyle
Talip olan mı vardı
Bak bir kere savundu
Havanda su döndü
Bir hakikat aşkıdır bellemiş gidi

— Lokman hekimin tıye dediği
İlaç mısın yavrum?.. Roma-
tizmalarına ne iyi geldin!

Yüzümiz 100

İzmi artist yapacak hal kalmadı bende!

NA SİTEM

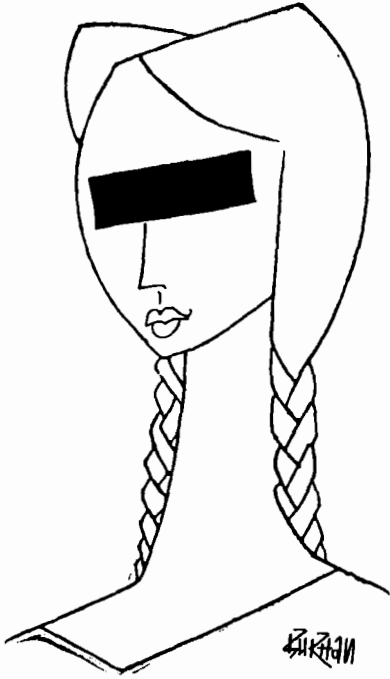
orsun:
kınıt?...
ntı:
a?» diyorsun..
orsun!

trafına biraz bak:
silkeleyen dangalak
nerdeyse çatlıyacak!
mum gibi eriyorsun,
bellemiş gidiyorsun!

amet'e,
ete...
alkım iste,
an,
rsun!

r fermancı'ya, ferman'a,
peşelenip, uyarmana?...
kaldırdığın harmana:
gönül yorgun, sen yorgun,
bellemiş gidiyorsun!..

Şahap GÜRSEL

Günün salgın hastalıklarından:
Yüz karası!

— Ağla kızım, ağla... Açılırsın!..

Kusurlu kadın

Kokteylde uzun zamandır birbirini görmemiş iki akadaş karşılaştılar.

— Ben evlendim biliyor musun? dedi birincisi. Gel de sana karımı takdim edeyim!

Takdim işi sona erdikten sonra bir köşeye çekildiler.

— Gücenme ama dedi öteki, karının birçok kusurları var, meselâ topallıyor, kekeliyor, üstelik şaşı da...

— Öyledir, öyledir! Ne diye alçak sesle konuşuyorsun canım? — Sağdır biz! nasıl olsa duymaz!

GEÇİM

— Ne ile geçiniyorsun?..

— İç istikrazla... Ya sen?

— Ben de dış istikrazla... Allah eksik etmesin, bizde tanınmış çok!

NE İYİ!

Yaşlı adam, genç bir kıza aşkını itiraf ediyordu. Söyledi söyledi, ne Akdenizin pırıltılı göğünü, ne tepsi gibi parlayan ayı, ne de kuş cıvıltılarını bıraktı. Sonunda nefes alıp durdu. Şaşkınca kıza baktı.

— Peki ama siz hiçbir şey demeyecek misiniz?..

Kız duraladı, sonra sevinçle.

— Ne iyi dedi, bana babamı hatırlatıyorsunuz!..

...

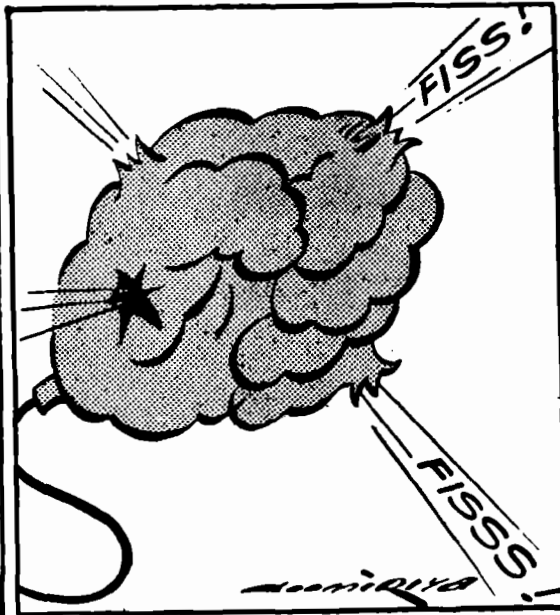
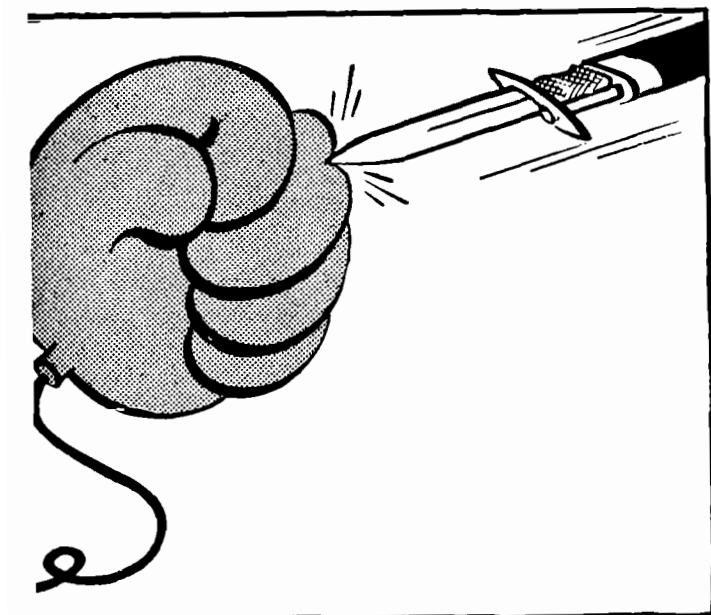
GUZEL SAÇMALAR

* Sevgilim!. Eğer sen benim ol saydın, bütün dünya benim olurdu. Fakat buna imkân yok. Çünkü dünyayı idare etmek o kadar güç ki!..

* Kadınların zamanla yaşlanıp çöktüklerini gördükçe, içimden şöyle demek geliyor:

«Erkeklerin en büyük talihsizliği, karılarını konserve yapabilmek imkânına ulaşamamış olmalarıdır!»

* Hayat kırkında başlamış. Doğru.. Bir işe başlamak, yarı yarıya o işi bitirmek demektir!..

İŞLERİNİZDE EMNİYET SÜR'AT.

ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ. ÖMÜR BOYUNCA AYLIK GELİR.

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI VERİR

(Basın: 22153—A. 13390—231)

REKLÂMLARINIZ İÇİN

"BASIN İLAN KURUMU"

Genel Müdürlük

Cağaloğlu, Türk Ocağı Caddesi No. 1
İstanbul

Telefon : 22 43 84 - 22 43 85

Telgraf Adresi : BASIN KURUMU

ŞUBELER

DIŞ MUHABİRLER

İstanbul

Ankara

İzmir

Adana

Bursa

Olyarbakır

Erzurum

Eskişehir

Konya

Zonguldak

A.B.D.

Almanya (Federal)

Almanya

Avusturya

Avustralya

Belçika

Bulgaristan

Çekoslovakya

Danimarka

Fransa

Hollanda

İngiltere

İspanya

İsrail

İsviçre

İsviçre

İtalya

Japonya

Lübnan

Macaristan

Norveç

Pakistan

Polonya

Portekiz

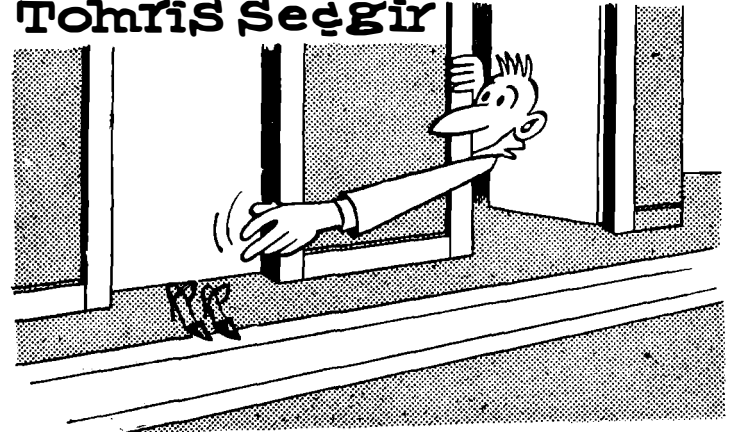
Romanya

Vugoslavya

Yunanistan

İskarpinler!

Tomris Seçir

TREN «Boulogne - Sur - Mer» istasyonuna yaklaşıyordu. Tek tük ışıklar seçilmeye başlamıştı bile!...

Koridorda arkadaşım ile gideceğimiz otel hakkında konuşuyorduk:

— Bir otelde her şeyden önce yatağa ve çarşafılara bakmalı, en iyi fikri onlar verirler dedim. Arkadaşım hemen itiraz etti:

— Bence temizlik işleriyle uğraşan kadının üstü başı daha mühim!...

O sırada, elinde rehber, her halinden turist olduğu anlaşılan bir adam yanımıza yaklaştı, gülümsüyerek:

— Ben, dedi, bir otele inince dikkat ettiğim şey, müşterilerin ayakkabılarıdır!

Bir şey anlamadığımızı, yüzümüzün, şaşkın ifadesinden okuyunca hemen ilâve etti:

— Evet öyledir! Cilâlanmak için koridora bırakılan ayakkabılar içerde uyuyan sahibinin bütün hususiyetlerini ortaya çıkarır. Pasaport kadar kat'i ve doğru konuşur onlar. Meselâ iri yarı, keyfine düşkün, geceleri yüksek sesle horliyan bir adamın, aşk mırıltılarıyla uyuyan geveze bir yeni evli çiftin, bekâr bir iş adamının hangi odalarda yattığını ayakkabılarını görür görmez size kat'iyetle söyleyebilirim.

Yabancı adam gözlerinde garip ışıltılarla, devam etti:

«Ama bütün bunların yanında, hani şu ufacak, dokunsanız kırılacakmış gibi duran zarif kadın ayakkabıları vardır ya? Doğrusu

onların seyrine doyum olmuyor! Düşünün bir kere o, çıtkırdımdımskanpinleri giyen zarif ayaklı kadınla, bekâr yatağınızın yastığını paylaşıyorsunuz! Bunu hayal etmek bile, bana başka bir zevk veriyor!

Arkadaşım ile beraber, — Anlaşılan hayaliniz pek geniş! dedik,

Hemen itiraz etti:

— Hayal falan değil, bal gibi hakikat. Bu yolda yaptığım tahminler beni hiçbir zaman yanıltmadılar. Evet yalnız bir kere! İtiraf etmeliyim ki benim için muazzam bir sürpriz oldu. Bakın anlatayım size:

«Hovre'a bir gece yarısı inmiştim. Şehrin en büyük oteline gittiğimde orasını da «Nuh'un gemisi» gibi tıklım tıklım buldum. O akşamüstü limana demir atan Amerika Transatlantiği olanca yolcusunu şehre fırlatıp atmıştı sanki... Boy boy, renk renk insanlar bu sakin liman şehrinin doldurmuştu. Gözlerinden uyku akan bir hizmetçi bana 5 numaralı odayı açtı. Kabul etmemek aklımdan bile geçmedi, bir an evvel pantolonumu çıkarıp kendimi yatağın ılık kucağına bırakmak istiyordum. Yalnız uykuya dalmadan evvel yapacağım bir iş vardı! Tahmin edeceğiniz gibi ayakkabılara bakmak!... Hizmetçi gittikten sonra kapımı aralayarak koridora bir göz attım. Bulduğum 1. kat, alçak tavanı, karşılıklı muntazam dizilmiş ufacak kapılarıyla bir geminin koridoruna benziyordu. Her iki tarafta ayakkabı-

Akbaba

● Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası ●

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatop

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası
Kapak: Şaka Matbaası

Abone bedeli: Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllık 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

IDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer caddesi,
No. 8-10 Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLAN FİYATI :
Kapak içi, santimi 20 lira,
iç sayfalar 30 liradır.

© Bu gazete Basın ahlakı yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

© Fiyatı : 100 kuruştur.

bılar nöbetçiler gibi sıralanmışlardı. Hayatını ayakta kalma bağlamış insanlar hemen belli oluyordu. Ufak iskarpinler, fransızlara, belki de ingiliz kadınlarına attı.

Ama hepsi sahiplerinin fazla meşguliyetinden ihmale uğramışlar, deforme olmuşlardı. Bu dram hiç değişmeden her kapıda oynanıyordu. Gözlerim birden 3 numaralı odanın önüne, orada duran bir çift zarif İtalyan iskarpinine takıldı. İğne topuklarının üzerinden, seyahatin, tesadüflerin, bu otel koridoruna topladığı kargaşalığa tepeden bakıyordu. Buraya nasıl gelmişlerdi? Şeytanın parmağı olsa gerek! Onları hayalimde ipek yastıklar üzerine yerleştiriyor, orada seyrediyordum.

«Kısacası bu zarif ayakkabıların tanımadığım sahibine ansızın âşık olmuştum!

«Ertesi gün gözümü açar açmaz onları aradım ama bulamadım. Sahibi erkenci olmalıydı. Eh, bundan sonra ben de öyle yapacaktım! Zarif ayaklı kadınla karşılaşmak için çareler düşünmeğe başladım.

«Kahvaltıyı belki bir şey öğrenirim ümidiyle otelde yaptım. Aman Allahım! O ne kargaşalıktı! Transatlantiğin kaptanından tutun da rahibine kadar herkes orada toplanmıştı. Çok az kadın vardı. Ama ne kadınlar? Gözlerim tam karşımda oturan alman öğretmenle, ilerdeki iki yaşlı kız arasında mekik dokuyor, ama bir türlü o güzel ayakların sahibini bulamıyordum.

«Tabii bu arada kaptanın yanında oturan ve zürafayı andıran İngiliz kıza düşünmek bile istemiyordum. Sağında oturan pamuk tarlasından çıkmış kadar şişman, çok şık ve o derecede boyalı zengin kadını unutup muydum acaba?

«Hayır, hayır, meçhul sevgilim yemeğini burada yemiyordu! Onun gıdası âştı! Ne yapmalıydım?

«Bir mektup veya romantik bir pusula yazmayı düşündüm. Bu hususta oldukça kabiliyetli sayılırdım. Güzel kadın onu bulunca.....

«Allaha çok şükür ki âşıklık, mantığımı alıp götürmemişti. Birden pusulanın ancak ayakkabıları boyayan kızın eline geçebileceğinin düşündüm ve...

«Âni bir kararla bu zarif iskarpinleri alıp, güzel sahibesi uyanınca iade etmek kararıyla odama getirdim. Bütün gece rüyalarımı meçhul dilberin sarı saçları ışıklandırdı!

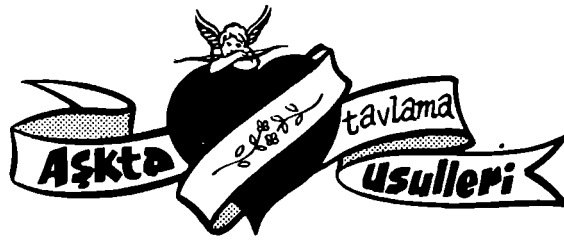
«Şafak sökerken iri konuşmalar, sonra muazzam bir gürültü otelin koridorunda yankılar yaptı.

«Kulağıma gelen sesler hayvanat bahçesindeki papağanların konuşmasından berbat, karmakarışık şeylerdi.»

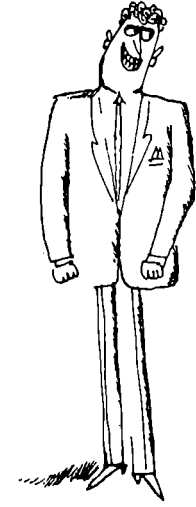
Öfkeyle kapıyı açtım:

— Bu ne rezalet? diye bağırdım, sabah karanlığı!

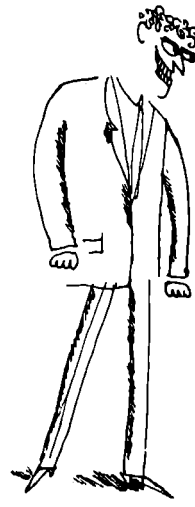
Rüyalarımı ışıklayan sarışın kadar tatlı bir hizmetçi kız, ağlamaklı bir sesle:

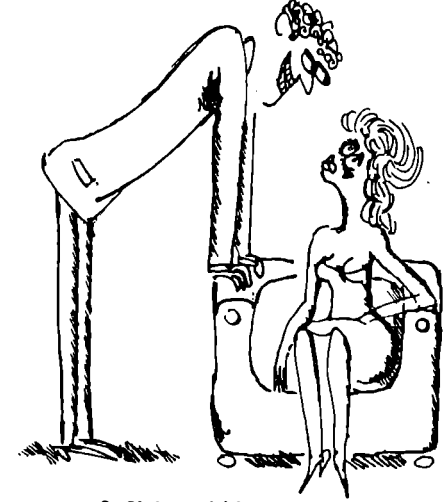
Erkek İstersel..

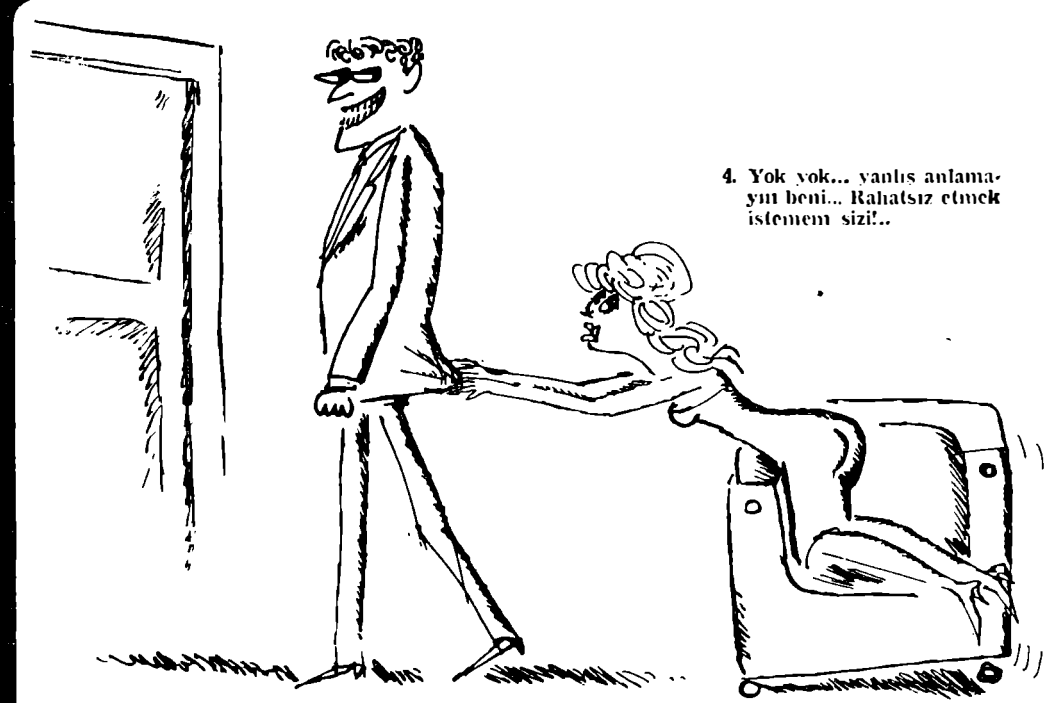
1. Tam benim tipimsiniz, istesem...

2. Ama yok yok. rahatsız etmek istemem...

3. Yoksa, sizi kollarıma arasına alırsınız... Gözlerime bakın, ne demek istediğimi anlıyorsunuz değil mi?..

4. Yok yok... yanlış anlamayın beni... Rahatsız etmek istemem sizi!..

— Ah mösyö, dedi, sormayın... Üç numaradaki zenci kadının iskarpinleri uçmuş kapının önünden... Nerdeyse gemiyi kaçıracaktım!

Çeviren:
Tomris Seçgir

Yanlışlık

Ceza Mahkemesinde, bir salonda:

— M. Durant, on sekiz milyon çalmaktan sanıksınız. Müdafaa için söyleyecek bir şeyiniz var mı?

— Açtım, hâkim bey!

Lüzumu kalmazdı

Küçük Jojo o gün büyük anesi ile konuşuyordu. Bir ara:

— Düşündüm, dedi, kadınlar bu dünyada en işe yaramayan mahlûklar...

Anneanne torununun bu boyundan büyük lâfına içerlemişti, belli etmemeğe gayret ederek cevap verdi:

— Öyle diyorsun ama, kadınlar olmasaydı erkeklerin pantolonlarının düğmelerini kim dikerdi?

Jojo yukardan bakan bir eda ile söylendi:

— Kadınlar olmasaydı erkeklerin pantolona ihtiyaçları kalmazdı ki...

Yedi yıllık plân

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetlerinde bir okulda, öğretmen küçük İvan'ı derse kaldırdı ve:

— Amerika hakkında ne biliyorsan söyle dedi.

— Amerika, her sene milyonlarca yeni işçinin ortaya çıktığı ve en sonunda çoğunun açlıktan geberdiği bir kapitalist memlekettir; öğretmenim!

— Çok güzel İvan! Şimdi söyle bakalım! 7 yıllık plânımız hakkında ne biliyorsun?

— 7 yıllık Sovyet plânının bir tek gayesi vardır; Amerikayla aynı seviyeye gelmek!...

Dünden BUGÜNE

DERLEYEN: Kudret Sinon

- Bizim kızı spor kulüplerine yazdırdık, hayır cemiyetlerine yazdırdık, sanat enstitülerine yazdırdık, bir türlü zengin bir koca bulamadık...
- Bir de Halk Partisine yazdırsanız!

BİLİNDİĞİ gibi on altıncı yüzyılda Yavuz Sultan Selim, on yedinci yüzyılda da Dördüncü Murat, İran'ı iki büyük yenilgiye uğratmışlardı. On sekizinci yüzyıldan bu yana iki ülke arasında devamlı bir dostluk kuruldu. Bu dostluk hâlâ devam etmektedir. Yalnız on sekizinci yüzyıl sonlarında, bir ara, küçük bir sınır anlaşmazlığı olmuş, bu da tarafların müzakeresi sonunda çözümlenmişti.

On sekizinci yüzyıldaki bu sınır müzakerelerine bizden Arif Paşa, İranlılardan da Zülfikâr Han adlı iki diplomat katılmıştı. Arif Paşa, barışçı, tatlı dilli, uysal bir tipti ama Zülfikâr Han böyle değildi. Daima işi yokuşa sürüyor, sanki kasten geciktiriyordu. Ayrıca pek yüksekte atan, kibirli bir tutuma sahipti.

Bir gün, konuşmalara ara verilmiş, öğle yemeğine oturulmuştu. Konu dışı konuşuluyor, hoşbeş ediliyordu. Zülfikâr Han'ın, nereden aklına gelmişse, soracağı tuttu:

«— Acaba şu anda padişahınız ne işle meşguller?»

Arif Paşa saflıkla:

«— Şimdi istirahat zamanı olduğuna göre, tahmin ederim ki, padişahımız güzel kızlar ve ka-

Tarihte Mizah

Cevaba cevap

dınlar arasında biraz saz çaldirıp dinleniyor, eğleniyor olmalıdır.»

Yollu bir cevap verdi ve bu sefer de kendisi Zülfikâr Han'a İran hükümdarının neyle meşgul olabileceğini sordu.

Zülfikâr Han, Türk delegesi kadar özden değildi. İşe azametle karışınca, cakalı bir tarzda:

«— Bizim şahımızın pek öyle zevke, eğlenceye ayıracak zamanı yoktur. Şeklinde konuştu. Bu sebeple, çok kuvvetle tahmin ederim ki, şu anda o kılıç yapmakla meşguldür.»

Bu cevap yesiz ve kabaydı. O sırada, Arif Paşa'nın divan kâtiibi olarak, mecliste bulunan İlerinin sadrazamı Rağıp Efendi; dayanamadı. Ünlü kılıç çitlerini soruyormuş gibi yaparak, fakat aslında kelimelerin üstüne basa basa:

«— Efendim; şah hazretleri hangi tip kılıç yapmakla meşguller acaba? Dedî. Selim kılıcı mı, yoksa Murad kılıcı mı?»

Eski Şiirde Mizah

Manzum dilekçe

Birinci Dünya Savaşı'nda halk büyük yiyecek sıkıntısı çekerken, iase Nazırı Topal İsmail Hakkı Paşa'ya çatanlar bol bol un, yağ, süt, şeker, gibi şeyler buluyorlardı. Şair Fazıl Ahmet Aykaç; Rıza Tevfik Bey'in bir şiirine nazire şeklinde yazdığı bir manzumeyle, bu durumu şöyle hicvetmişti:

Dediler ki şimdi yürek dağlayan
Nafile yorulur, hem aç kalırmış;
Fakat huzurunda bir el bağlayan,
Hem yağ bulabilir, hem gaz alırımış.

Bu sebeple sana olup ta bende
Derya-yı cuduna dalmaya geldim;
Yani dağıtılan erzaktan ben de
Ölmeyecek kadar almaya geldim.

Avutuldumsa da hoş yalanlarla,
Akına gitmedim boş plânlarla,
Ve bugün bir sürü aç kalanlarla
Birleşip kapını çalmaya geldim.

İşler iyileşti ama gitgide,
Ne un bulabildim, ne de bir pide.
Binaenaleyh ben devlethanede
Birkaç ay misafir kalmaya geldim..

✱

Tarih mısraı

On yedinci yüzyılın sevilmeyen vezirlerinden Gürcü Mehmet Paşa sadrazamlıktan azledilince, zamanının adısı bir şairi bu olaya şu mısraı tarih düşürmüştü:

«Nerdiban-ı saltanattan düştü Gürcü tarkadak..»

Sorudaki ince ve acı imayı anlayan Zülfikâr Han susmuş, utanarak önüne bakıyordu.

✱

Kolayı var

Yirmi Sekiz Çelebi Mehmet, Paris'te elçilikle bulunurken bir gün -Her vakit olduğu gibi- dört güzel kadın çevresini almış, onun ağzından girip burnundan çıkmağa başlamışlardı. Bir ara iş rekabete döküldü. Kadınlardan biri:

«— Haydi efendim, dedi, size bir soru soralım. Eğer içimizden biriyle evlenmek gerekseydi acaba hangimizi seçerdiniz?»

Yirmi Sekiz Çelebi, kadınların dördünün de hatırını kırmak istemiyordu:

«— Dördünüzü de birden seçerdim.»

Diye kestirip attı. Ama kadınlar isyan ediyorlar:

«— A imkân var mı? Dört kadını birden alamazsınız ki!»

Diyorlardı ama, Çelebi işi derhal şeriatça çözümleyiverdi:

«— Alırım güzel madamlar alırım; bizim dinimizde bir erkeğin dörde kadar alması câizdir, yeter ki siz sızsız gürültüsüz birbirinizle geçinmeğe söz veriniz hemen..»

Fuzulî :

İymiş hilâli üstüne tarfı külâhını,
Çok dilşikestenin göğe yetürmüş âhını
Gördüm yüzünde halkı zülfü siyahını!

Deri kızı ile Çoban Hikâyesi

Orhan Seyfi Orhon

Hakan - düşünür biraz -
Der: Bu doğru olamaz!
Senin gibi güzel kız,
Daima böyle yalnız,
Dağ başında yaşar mı?

Kız der ki: Çare var mı?
Ben bir eşsiz güneşim,

Gösterin nerde eşim?..
Sevenler beni belki,
Şu geniş göklerdeki
Yıldızlardan daha çok,
Fakat istediğim yok.

İnanın buna siz de;
Bulunmaz içinizde.

Hakan der ki: Ne zarar,
Bulunmazsa da, arar;
Şüpheden kurtuluruz.
Sen cevap ver, buluruz
İstediyini belki..
Kız der: O halde peki!
Kimlerse beni seven,
-Haber verin şimdiden -

Deneyim onları ben
Bir sihirli oyunla.

İçlerinden bana kim
Cevap verirse.. benim
O, olacak sevdiğim;
Ben yaşarım onunla!

Bu haber, dalga dalga
Dağılır ortalığa.
Aşıklar; uzak, yakın
Yollardan akın akın
Gelirler.. zavallılar,
-Hep birden genç, ihtiyar -
Kapılıp ümitlere;
Toplanırlar bir yere.
Peri kızı, güzel kız:
Ufka doğan bir yıldız
Gibi, yüksek bir gurur
İçinde gelir, durur.

Silkünince ansızın,
Değişir şekli kıznın:
Kuş olur, çiçek olur,
Bazı kelebek olur.
Bir gül olur açılır,
İnci olur saçılır...
Bir buluta bürünür;
Bin şekilde görünür..

Aşıkları hep birden,
Şaşıp kalır buna..
Bulunmaz cevap veren
Bu sihirli oyuna.
Kız: «Artık ne çare!» der:
Hakana veda eder.
Ayrılacağı zaman;
Ta uzaktan bir çoban
-Gözleri dolu yaşla -
Helecanla, telâşla
Koşar; huzura girer:

«Ruhsat olursa eğer,
«Taliimi deneyim!
«Sormayın; kimim, neyim..
«Bir sevda havasıyla,
«Bir hicranın yasıyla
«Aşarak yüce dağlar,
«Gezerken diyar diyar;
«Ansızın bu haberi
«Duyunca döndüm geri.
«Bir sevinçli duyguya
«Kapıldım.. gönül bu ya!»

Hakan der ki o zaman:
Küstahlık etme çoban!
Bu kız senin ufku
Doğacak güneş değil.

Bir zavallı çobana
Lâıf olan eş değil.
Doğrusu şu teklifin
Bu peri kızı için
Bir lekedir, bir züldür.
(Bitmedi)

BİR MİRASÇI BİR ARANIYOR!

AZİZ NESİN

— 47 —

— Sekizincide kanmazsa doku-
zuncuda kanar. Nerden biliyo-
rum? Çünkü bendeniz çok kari
kandırmış ve haddim olmya-
raktan baştan çıkarmışımıdır. Ep
erkeğiz. Başımızdan çok geçti
malum ya... Kendimi metetmek
gibilerden olmasın, tav etmişim-
dir çok karıları... Beyfendi, ben
var ya ben, söylemesi ayıp, çok
bir kıskanç adamımdır.

Bilirim bir karı ki, bir zaman
vardı dalgamız. Bana anlatmış-
tır bir hikâye meselâ... Karının
kocası kafası ep esap kitap ile
dolu olduğundan uğraşamamış
karısıyla... Başını boş bırak-
mış. Yok vallahi karıda bir ka-
bahat...

Adamın kafasında çok mühim
bir cebir mi ne meselesi var-
mış. Bir türlü efendim çöze-
miyor adam meseleyi... Erif
bir gün tarifesini bozmuş, za-
manından önce eve gelmiş. Karı
da zavallı şaşırmış ne yapacak,
evdekini sokmuş efendim, gar-
dolaptan içeri... «Sen» demiş,
«biraz burda istirahat et, ben
şimdiki kocamı uyuturum.» Erif
çıplak, yok zamanı elbise giye-
cek... Böyle işler, er erkeğin ba-
şında gelir meselâ... Ep erkeğiz,
biliriz, malum ya... Kadın, erifi
dolaba sokuncaz «Aman» demiş
«olur da kocam seni yakalarsa,
el şu kâğıtları, bunda kocamın
matematik meselesi vardır. He-
men kendisine gösterirsin.»

Adam içeri giriyor. Demek,
bey biraderim, adamın içine
doğmuş, içeri girmesiyle, dooğ-
ru, efendime söyleyim, gardola-
bın kapısını açıyor kim, soyu-
nup da elbisesini, picamasını gi-
yecek... Ne açsın, bir de bakıyor
kim, karşısında dımdık bir erif,
em de çirilçiplak... Adama «Bey-
birader, sen kimsin?» diye sor-
madan, o matematik meselesi
angi meseleyse, adama kâğıtları
uzatıp, başlıyor o meseleden an-
lattırınaya... Deme, affedersin,
zanpara da biliyormuş matema-
tikten... Bak bak sen, bu zanpa-
ralık zenatında er bir bilgi lazım
geliyor zamanında insana... Ko-
cası bakıyor ki, karşısındaki erif,
matematikte derya... Adam, gar-
dolabı mardolabı unutup «Aman
beybirader, gel şu matematik
meselesinin içinden birlikte çı-
kalım. Hay Allah senden razı
olsun» diyerek, zanparanın elin-
den tutuyor, koltuğa oturtuyor.
Zanpara don gömlek titriyor so-
ğuktan. Ama kocanın gördüğü
yok bir başka şey...

Benim başıma da bir iş gel-
miştir bir zaman... Haydi içe-
lim...

— İçelim...

Nerde bu Bettüş... Beni bu de-
liyle başbaşa bırakıp gitti.

— Bettüş ilen evlenmeden ön-
ce benim vardı başka bir karı...
Ayıptır söylemesi, siz yabancı
değilsiniz çünkü de anlatırıyo-
rum. Yataktayız. Kulağıma tı-
kırtilar geliyor, odanın içinde

bir tıkır tıkır... Fare desem ola-
maz, neden çünkü, yapıeni a-
partmanda yok bir delik... De-
liksiz almışım. Bu fareler angi
delikten giriyorlar?... Bulsam bir
delik, tıkayacağım. Ertesi akşam,
gene tıkırtı... Baktım olmayac-
ak, en seçme avcı kedilerden
altı tane aldım.

Otomobille kedileri getirip,
saldım evden içeri... Canavar
gibi kediler, üç gün de aç bira-
kılmışlar, fare değil, köpek ya-
kalasalar parçalayıp yiyecekler.
Affedersiniz, siz yabancı sayıl-
mazsınız biz yattık yatağa. Ben-
deniz uyumuşum. Uykumun ara-
sında bir kedi miyavlamasıyla
sıçradım. Bir de bak'm efen-
dim, yataktaki kari yok. Bre a-
man... Bir bağırdım, karım ko-
tu geldi. «Neredesin?» dedim
ama çok sert dedim. Çünkü
kızmışım, gebertireceğim. «Ben
uyur-gezerim, gece yataktan
kalkıp geziyorum. Allah verme-
sin, çok kötü bir hastalık dedi.
Öyleysen nedir kedi bağırır?»
dedim. «Uykuda gezerken kedi-
nin kuyruğuna basmışım» dedi.
Biz efendim yeniden yattık af-
federsin. Ama durmaz kedilerin
bağırmaları, uyuyabilirsen uyu...
Yahu yoksam bu kediler efen-
dim aklıktan birbirlerini mi yi-
yorlar? Er gece er gece böyle...
Baktım olmayacak, kedileri bı-
raktım sokakta. Kediler efen-
dim canavar olmuş, az kalsın
mahallede canlı adam bırak-
mıyacaktı. Neysem uzatmı-
yalım, hususi bir kapan yaptır-
dım ama ne kapan... Yatak oda-
sına koydum kapıyı... Velâkin

duruyor tıkırtı. «Kari, nedir
bu tıkırtı?» dedim. Dedi «Fare-
dir.» Eh, faredir faredir. Elbet
fareyse girecek kapanda... Velâ-
kin başladı em tıkırtı, em de fı-
sıltı... «Aman bayan, şimdi da
başladı fiskos...» dedim. «Çok
yoruluyorsun nonuşum, ondan
geliyor kulağına sesler. Yat u-
yu...» dedi. Fiskostan uyumaz.
Yahut fareler öğrendi konuşma-
sını mı yoksam, bu nedir...

Derken bir gece de, efendime
söyleyim, başladı gülmeler...
Biz elektriği söndürünce başlı-
yor gülmeler. Hımmmm.. Var
bunda bir iş. Kariyi aldım önüm-
de, «Bana bak» dedim, «biz bu
farelerin bir çaresine bakmaz-
sak, bu hayvanlar geceden ge-
ceye geliyolarlar. Böyle giderse
bu namussuz fareler bir gece de
bizimle konuşmağa başlayacak-
lar. Gel şu fareleri namusumuz-
la temizliyelim. Ben başka er-
keklere benzemem, elimden val-
lahi bir kaza çıkacak...» Ne dese
beğenirsin: «Aman aldırma, ko-
nuşursa varsın konuşsun. İnsan
farenin sözüne aldırış eder mi»
dedi. Vallahi doğru... Biz efen-
dim, yepyeni apartmanın altın-
cı katında oturuyoruz. Bu fare-
ler angi delikten giriyorlar içe-
ri? Bir gece, karıma gösterme-
den gizlice o koca kapıyı kur-
dum, yatağa girdik.

Gece yarısı,

— İmfaat! yandım!.. diye bir
ses.

Hemen işi çıktım. Karıma,

— Bana bak bir kaza çıkacak
şimdi elimden. Ben arkamı dö-
nüyorum, görmemiş olayım. Gö-

rürsem, kapana sıkışan fareyi
vurmak lâzım. Sen elektriği aç,
farenin kapana sıkışan elini
kurtar. Yoksa elimi kana bula-
yacağım... dedim, sırtımı duvara
dönüp, namus belâsı, horlıyarak
uyuma taklidi yaptım. Her iş o-
lup bittikten sonra, kadını al-
dım önüme:

— Bana iyi bak, gözümün içi-
ne bak, dedim, ben başka koca-
lara iç benzemem. Çünkü neden?
Ben yaşarım namusum ve aysi-
yetim için. Er angi bir kocanın
aysiyeti gitti mi elinden, o kocayı
at çuplukte, beş para etmez. Bu-
güne kadar efendime söyleyim,
fareydi mareydi diye, kocama
yutturdum sanıyorsan, aldanı-
yorsun. Senin kocan kül yutma-
dığı gibi efendim, çürük tahta-
lara da basamaz. Yutmuş gibi
görünmüş isem, namus yüzün-
den. Hemen boşamışım karıyı,
almışım bu Betül'ü...

— Çok iyi yapmışsınız...

Ben böyle söyler söylemez, ba-
şını burnumun dibine sokup bı-
yıklarının ucunu suratıma dayadı,
gözlerini gözlerime dayadı.

— Yoksam biliyorsunuz her-
hangi bir dedikodu?

— Hiçbir şey bildiğim yok!
diye geri çekildim.

— İçelim!

— İçelim Beyfendi.

— Bu bizim soşyete muhitin-
de var çok dedikodu çünkü. On-
dan yoksama sormuşum. Bel-
kim duymuşsunuzdur herhangi
bir dedikodu bilâkis bizim için...
Hem vallahi yalan, hem billâ-
hi.. Neden? Çünkü ben dedi-
koduya hiç meydan vermem.
Her erkek kaldırmaz böyle şeyi
malum ya...

Yaniya anlattıracağım size,
ben bu bizim karımları evlene-
ceğim zaman, var böyle dediko-
dular... Benim kari böyle nam-
salmıştı. Velâkin bendeniz aldır-
mam er bir dedikoduya... Onun
bunun lâfına boş verdim. Ne-
den? Çünkü ben kariya hiç göz
açtırmam. «Kısırak binicisine gö-
re kişner» demişler. Kadın kıs-
mı da, kocasına göre cilvelenir.
Neysem uzatmıyalım efendim,
ben son derecede kıskanç bir
kocayımdır. Bir sesimi çıkart-
mam, iki çıkartmam, üç, beş çı-
kartmam, ama bir de patlarsam,
yanmışsındır. Bundan sonra e-
vinden dışarda çıkmak yok. O-
turacaksın burda ve benden e-
mir çıkmayınca kapı dışarı adım
atmak yok. Böylece bilsin.

Bu söz üzerine karımın ödü
patladı. Bilâkis, koca dediğin
kari kısmısını idareyi bilmeli.
Karım,

— Lan, öpüşmenin yasak olduğunu bilmiyon mu?..

— Bir tıkırdı duyarsan ne yaparsın? dedi.

— Vallahi kendimi intiyar ederim... dedim.

Şimdi size yalan gelir belkim, oldu, bir daha karım evinden aberim olmayınca iç dışarı çıkmaz. Çünkü er bir dayıma başında kontroldayım. Benim gözümünden iç bir şey kaçmaz. Er sabah, evden çıkarken karımın bütün iskarpinlerinin tabanına tebeşirle imzamı atarım. Karım görmez. (Kurnaz kurnaz gülerken, bıyıkları titredi.) Nasıl bende ki kurnazlık. Şeytanın bilem aklında gelmez. Akşam eve gelincez, karıma gustertmeden, bakırim iskarpinlerinin tabanlarında, imzam ep yerli yerinde. Anlarım ki dışarda çıkmamış. Koca milleti, gözünü dört açacak kardeşim. Kari kısmında iç inanmak yok.

Bay Bıyık ballandıra ballandıra bu tebeşirle imzayı anlattı. Kadehleri diktikçe çenesi de açıldı. Hiç durmadan namus üstüne nutuk veriyordu:

— Var öyle delikanlılar efendim, namusda göz koymuştur...

— Haklısın beyefendi, öyle sütü bozuklar da vardır şüphesiz. Onların aile arasına alınması hiç doğru değil tabii.

— Er bir insan bir değildir çünkü... Ben öyle bir insanın iki gözünü birden çıkarttırırım. Ama zatiâliniz alınmayasınız üstünüze. Var öyle namus düşmanı, yok mi...

— Beş parmak bir olmaz beyefendi...

Herif belâ...

— İnsan için yaşıyor? diye bağırarak fırladı.

— Namus için... dedim.

— Hah, bravo... Tamam, namus için yaşıyor insan kardeşim. Ben namusumda toz konduktmam... Bir lâf çıksın, vallahi öldürttürüm.

Biri yan baksın namusuma, baksın... Bakamaz...

— Bakamaz beyefendi, ne had dine...

— Baktırmam... Ölüm ölüm bir ölüm... Bir erkek, eğer erkek ise, ailesini kıskanacak...

— Kıskanacak tabii, hiç şüphesiz...

Adam içtikçe çıldırıyordu.

— Namus...

— Tabii beyefendi, namus işi başka bir işe benzemez. Namusla şaka olmaz...

Ne desem yatıştırıyordum.

— Değil ki gözünde koymuş, şöyle bir yandan bakmış olsa vallahi geberttiririm. Bir insan yaşıyor namus için... Öldür ama velâkin namus için öldür. Doğru cennete...

— Ben de tamamıyla sizin fikrinizdeyim. Başkalarının karısına yan gözle bakanların Allah gözünü kör etsin de sürüm sürüm sürünsünler inşallah... Bendenize artık müsaade, bir işim var da...

— Yooo... bırakmam vallahi... Muhabbet kesilmez yarıda...

Namus için ben...

— Ben de sizin gibiyimdir. Bendeniz namus meselesinde bir pire için bir yorgan yakarım.

(Devamı var)

MİLLETLER GÜLÜ YÖR

Şaka

Numa, Bruxelles'e tatilini geçirmeğe hareket etmeden önce, arkadaşları ona sıkı sıkı tembih de bulunurlar:

— Orada, herkes, her an şaka yapar. Sokakta birini durdurup yol sorarsın, sana can- gönülden izahat verirler. Bir saat sonra bunun bir şaka olduğunu farkedersin. Onun için sana ne derlerse tam aksini yap!

Numa Bruxelles'e iner inmez Laeken sarayını görmek ister, bir polisten yolu sorar;

— Laeken çok uzaktır, mösyö! Laeken'e gitmek için 87 numaralı tramvaya binin, tam önünde inersiniz!

Numa teşekkür eder ve uzaklaşırken kendi kendine düşünür:

— Hummm... 87 tam aksi istikamete gidiyor olmalı! 78 numaralı tramvaya binersem istediğim yere giderim herhalde...

78 numaralı tramvayı arar, bulur, biner. Tesadüfen bu batı Laeken'den geçmektedir. Numa isabetli düşünüşünden dolayı kendi kendini tebrik eder. İnmeye hazırlanırken kapıda şöyle bir yazı görür:

«İnerken sağ elinizle, sol elinizi tutun, yere ilk önce sağ ayağınızı basın!...

Numa süratle düşünür, hesabı yapar:

— Sol elimle sağ elimi tutup sol ayağımı yere koyacağım demek...

Biraz sonra Laeken sarayı görür. Numa heyecanla kendini, usule göre tramvaydan aşağı atar ama sırtüstü düşerken ensesi taşa çarpar.

Tramvay durur, vatman yerde boylu boyunca yatan Numa'nın yanına yaklaşır:

— Size çok kızgınam! diye bağırır Numa, eğer arabanızda yazdığı gibi hareket etseydim, yüzüm şimdi ne halde olacaktı?.

— Allah kahretsin seni karı, nereden aklına geldi çocuğa Nikita adını koymak...

— Altından mı?

— Hayır, fındıktan!

Meşhurlar ne diyorlar?

* Yatak dünyanın en tehlikeli yeridir, insanların % 50 si orada ölür.
Mark Twain

* «Evli çiftler, ayrı ayrı odalarda yatmalı mı?»
Sorusuna Marlène Dietrich:
«Hayır, demiş, ayrı ayrı şehirlerde..»

* Raymond Devos arkadaşına şöyle dert yanıyordu:
— Paranın yapmadığı şey yok azizim! Rockefeller hizmetçisine, karısı olmasını söyleyince güle oynaya kabul etmişti. Ama ben karıma hizmetçim olmasını söyleyince benimle alay etti!...

* Maurice Grouzarre'a göre bazı zararsız istatistikler:
Yetmiş senelik normal bir hayatta:
Bir sene telefon başında geçer. (Kadınlar için bu süre üç yıldır.)
Paris'te kadınlar süsleri için beş sene harcarlar (Napoli'de ise sadece altı aydır)
Seksen fransızdan biri bütöl itikatlara sahiptir.
Üç fransızdan biri yakından veya uzaktan kiliseyle ilgilidir!
Üç kapıcıdan biri at yarışlarında tahmin yürütür!

Davet

Peter Ustinov İskoçya'da bir otele köpeğini kabul edip etmeyeceklerini sorar ve şu cevabı alır:

«Sayın Bay, otuz senedir otel işletiyorum. Şimdiye kadar bir köpeğin çatal bıçak çaldığını, ağzında sigara, yatağa girdiğini, çok gürültülü sarhoş olduğunu ve parasını ödemediğini hiç görmedim. Onun için köpeğinizi kabul etmemek için sebep bulamıyorum.

Şunu da belirtmek isterim ki; eğer size bir tavsiye mektubu verirse, sizi müşterilerim arasında görmekten büyük bir zevk duyacağım!...

Noel hediyesi

İskoçya'da, yaz aylarında, bir kitapçının vitrininde şöyle bir ilân vardı: «Tatile gideceklerin dikkatine!»

«Noel'de hediye edeceğiniz kitapları şimdiden alırsanız onları okuma imkânını bulursunuz!»

Kitapçının yanındaki terzinin vitrininde de şöyle bir ilân vardı:

«Bu fırsatı kaçırmayın! Büyük tenzillâtlı satış!» «Pantolonun her bacağı sadece on şiling'tir. İki bacağı alana, pantolonunun kalça kısmı bedava verilir!»

Dünya Karikatürleri

-BİR KALP KRİZİNE DEĞER
DEĞİL Mİ ?

-KIZ, BU NE ?
-NE YAPAYIM, DOKTOR, BELİNE
KADAR SOYUN, DEDİ !

-ADAM KADINA "KARIM OLMAZSAN ÖLÜRÜM,,
DEMİŞ... KADIN KABUL ETMEMİŞ... VE... ADAM
50 SENE SONRA ÖLMÜŞ !

-HAYIR ŞEKERİM, BU GECE OLMAZ...
KOCAM SEKRETERİYLE DAİREDE
YARIN GECE KALACAKMIŞ !

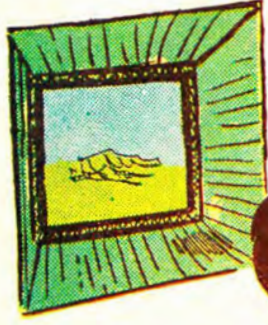
SİZE DE BİR YUVA

İkramiyeli Aile Cüzdanı

her ailenin uğurudur

YAPI VE KREDİ BANKASI

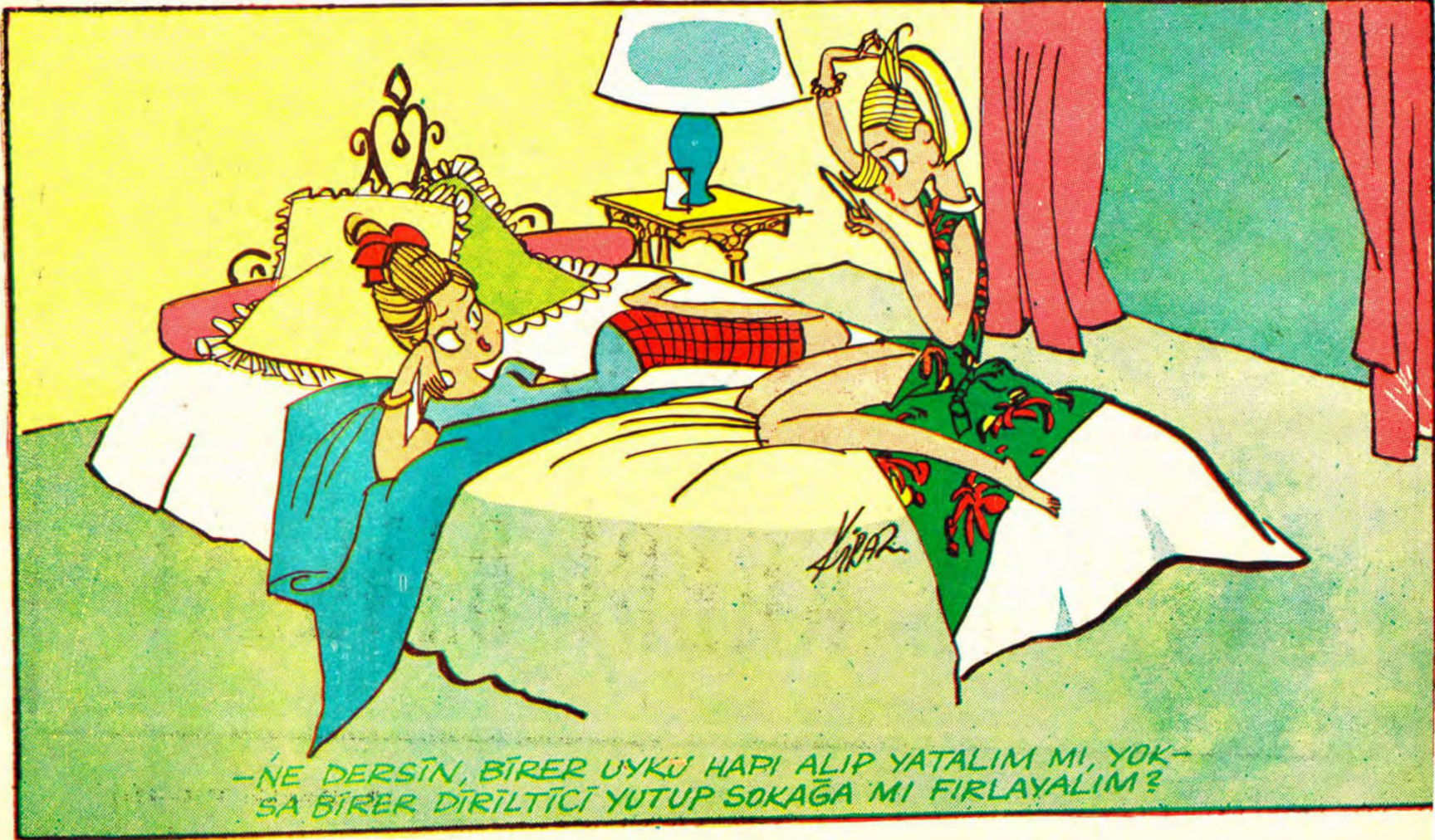

Loerz

-KEŞKE SENİN SÖZÜNÜ DİNLEYİP, GARSONİYERİNE GİTMESEYDİM... KALORİFERİ YOKMUŞ, BERBAT BİR NEZLEYE TUTULDUM!

-ÖNDEN ÇEK TE HERKESE "İSVİÇRE DAĞLARINDA KAYARKEN,, DİYE ÇAKA SATAYIM...

KARAR

-NE DERSİN, BİRER UYKU HAPİ ALIP YATALIM MI, YOKSA BİRER DİRİLTİCİ YUTUP SOKAĞA MI FIRLAYALIM?